

Četvrtak, 2. mart 2006.
Svedok Dragutin Berghofer
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 9.02 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro, gospodine Berghofer. Hteo bih da vas podsetim da ste još uvek pod svečanom zakletvom koju ste dali na početku svog svedočenja. Izvolite, gospodine Moore.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Berghofer, hteo bih da krenemo dalje sa ispitivanjem i to na vaš povratak u "Velepromet", 21. jedanaestog. Dakle, možemo li da se pozabavimo vašim povratkom tamo? Sećate se svog povratka u "Velepromet", pretpostavljam. Rekli ste da ste se vratili sa istim ljudima koji u bili s vama u "Modateksu", je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo onda o "Veleprometu". Jeste li odvedeni ili da li ste otišli unutar "Veleprometa", u zgradu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mi smo iz "Modateksa" krenili preko njive peške ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste išli sami ili ste imali nekakvu pratnju?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pratio nas je Jezdimir Stanković, brat od mog prijatelja. I još jedan obučen u uniformu JNA.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da budemo potpuni, da li su bili naoružani taj Stanković i ta druga osoba?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Imali su automatsko naoružanje, a rekao mi je: "Beli, nemojte bežat' jer ćemo vas morati ubiti". Ja sam bio prvi i za mene svi ostali koji su išli, ništa loše nije rekao više, nit me je udario. Ulazimo u "Velepromet", ulazimo u jednu prostoriju, ali ispred prostorije su bila dva mlada regularna vojnika, predžeparili su me, uzeli su mi džepni sat i ono malo nešta jugoslovenskih novaca što mi je dao Goran Ivanković u "Modateksu", nije puno bilo, malo nešto, ali vojnik koji mi je uzeo sat rekao mi je "takve stvari volim". Pita šta imam u cipelama. Imao sam nove gojzerice. Reko': "Nemam ništa. Budem li šta našao, noge ću ti odseći". Reko': "Dobro". To je bilo sve s njima kontakt, ušli smo u sobu, takozvana "soba smrti". Ko je ušao unutra, ono više nije izašao van, zato smo je tako zvali.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Pitam se da li je predstavniku Sekretarijata (Registry) moguće da stavi na ekran jednu fotografiju iz vazduha "Veleprometa". Broj je 04672115. Molim da se to uveća. Moja nije naročito izoštrana, ali pokušajmo. Gospodine Berghofer, ovo je fotografija "Veleprometa" iz vazduha. Da li vam je slika izoštrana ili vam je pomalo nejasna poput moje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dosta mi je jasna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Na vašoj levoj strani, možda čak i na desnoj imamo ekran i čarobnu olovku kojom možete da obeležavate stvari. I možete da nam pokažete gde ste odvedeni. Ali pre toga, budući da se time još niste koristili, pogledajte sam objekat, prisetite se rasporeda. Ulaz se nalazi s desne strane, kako gledamo fotografiju. Da li se slažete s time?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas da označite to malim slovom "x" i obeležite slovom "A" na mestu gde se nalazi ulaz.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da ste odvedeni u jednu prostoriju. Možete li da zaokružite deo gde se ta prostorija nalazi, po vama? Dakle, zaokružite taj deo objekta. I stavite tamo slovo "R", molim vas. Šta bi bilo "room" na engleskom. Prostorija.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li to da označite da bude malo veće, molim vas.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Hteo bih da predložim Sudu da možda sudski poslužitelj označi to slovom "R" da bude nešto jasnije, možda je on veštiji u rukovanju. Ne znam da li se Pretresno veće sa tim slaže.

SUDIJA PARKER: Smatram da je to dovoljno čitko.

TUŽILAC MOORE: Da, izgleda da ja ipak imam loš ekran. Ako se strane salžu s tim, možemo da ostanemo na tome. Molim da se ovo uvede u spis kao dokazni predmet.

SUDIJA PARKER: Ja bih predložio sledeće. Da sudski poslužitelj stavi štampamo slovo "A" gde se nalazi prva oznaka.

sekretar: *(sekretar označava)*

SUDIJA PARKER: Hvala. Biće uvršeno u spis gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hvala, časni Sude.

sekretar: To će biti dokazni predmet broj 229.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada možemo da sklonimo fotografiju sa ekran i molim vas da nam kažete kada se to dogodi.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pretpostavljam da je ova fotografija sada nestala sa ekrana. Da li je vi još vidite gospodine Berghofer ili je nema? Nema je, dobro. Vratimo se onda na vaš iskaz vezano za tu prostoriju. Zašto ste je nazivali "sobom smrti"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa zato što smo naišli na neke naše, moje poznanike, Ljubo Pribudić tamo, Slobodan Vuletić, mali Uhlarik, direktor "Klaonice Vukovar", Rene Matavšek, neki mladi dečko, sin ustvari od Goca, mog prijatelja, dve žene su bile tamo, od našeg jednoga Roma svirača, sin je bio, moj jedan stariji prijatelj... Ne mogu se setit' sada prezimena, dve ženske ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izvinite, nisam hteo da vas prekinem. Ako želite da nastavite, nastavite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: I mi koji smo došli iz "Modateksa".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Kada kažete da ste naišli na neke naše, odnosno svoje, da li su ti ljudi bili u samoj sobi kad ste ušli toga dana?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu, jesu. Bili su tamo unutra.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste mogli da primetite da li je neko od njih bio ozleđen?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mali Uhlarik i Slobodan Vuletić su bili zavezani sa žicom, ruke iza leđa. Ovi drugi nisu bili zavezani.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se događalo u toj prostoriji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa došli smo negde oko 15.30, još je bio ljep dan i kako je vrijeme odmicalo, unišao je jedan rezervista u uniformi, domaći i ako Sud dozvoli, ima malo prostih rječi da ja slobodno mogu kazati ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da nema problema. Većina ljudi ovde je čula slične stvari.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro. Taj dotični, mlad čovek, svojih 28, 29 godina, krupan, plav, Miroslavu Prekoviću: "Majku ti jebem, je l' ti to trebalo?". I udario ga je bakandžom u glavu i rekao je: "Prvo ću ti uši odseć, a onda glavu". Digao je onog mladoga Roma, kako da kažem, 'ajde, od Džeme Cigana sina, bio je niskog rasta, metar i po što se kaže i onako jak podigao ga je: "To je pravi Zenga, a ne vi". Izveo je Reneta Mataušeka, Goca, Crka, njegovog direktora, kad su zajedno radili u istom poduzeću, njih četvorica... koliko se ja mogu sjetiti, vratio se po Miroslava Perkovića, još ga je dva puta cokolirao nogom i izbacio ga van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hteo bih da razgovaramo o načinu na koji ste opisali neke stvari. Rekli ste, "vratio se po Perkovića". Na mom jeziku to znači da je izašao i da se vratio. Šta je učinio sa ostalima pre nego što se vratio po Perkovića?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Izveo ih je van.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste nekad ponovo videli te ljude koje je izveo iz prostorije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam. Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste čuli šta se njima desilo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ljudi koji su se nalazili u prostoriji kada ste ušli i opisali ste ih i naveli imena nekih od njih, koje nacionalnosti su bili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja znam, pa evo, bilo je, ako uzmete ovog malog Roma, a da vam budem iskren, Slobodan Vuletić, njega je prihvatio jedan, kako se kaže, deda čovek, odhranio ga je tako da se nije znalo koje je nacionalnosti, barem mene to nikad nije zanimalo. A svi drugi su bili Hrvati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, rekli ste nam da su ljudi izvedeni i da je Perković bi udaran nogama. Koji su se još incidenti dogodili u toj prostoriji ako možete da se setite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa koliko se ja sećam, ošamario je jako ovog mog starijeg prijatelja, on je bio tamo negde 1936. godišta i koliko se ja sećam još jednoga kojem ja ne znam... dobro ga znam, stariji gospodin, kukao je da je ostavio ženu nepokretnu u krevetu, već četvrti dan, to je kod stadiona "Sloge" on stanovao, pa da bi mogao otići da joj barem pruži čašu vode.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li se sećate izlaska iz prostorije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jako dobro se sećam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete kako je do toga došlo, šta se dogodilo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ali jednu samo rječ pre toga trebam gospodine sudac kazati. Kada su njih izveli, došao je moj susjed Ikač po mami, Turukalo po ocu. Do 16. smo ga mi hranili, Srbin, pravoslavac, kako hoćete, nigdje nije učestvovao, ništa nije naporavio loše, ali 21. veće je imao uniformu i automat. Ušao je unutra i sa podsmehom "ha, ha, vidi koga ja to vidim". Drugi je rekao: "Au Beli, ne bih ti bio u koži". Rekoh: "Za čega?. Šta si sve pričao na Radio Vukovaru". A ja mu kažem: "Nisam ja pričao, ja sam Beli, a nisam Bili", to je bio predsednik općine. Tu je priča završena. Oko 23.30, otvaraju se vrata, ulaze dva mlada vojnika... "Nemojte se bojati, kapetan hoće da vas spasi". Izađemo van, gurnili smo autobus koji nije hteo upalit' i odvezli smo se u kasarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pozabavimo se onda kasarnom. Koliko ljudi je iz te prostorije te večari odvedeno u kasarnu JNA, možete li da nam kažete otprilike koliki broj ljudi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa odnekale su se pokupili, nekih petnaestak, još iz nekih prostorija, ne mogu sad točno odakle, ali nije nas toliko bilo, u toj prostoriji koliko nas je bilo u autobusu.

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Intervencija na transkript časni Sude. To je stranica 8, red je 13. Svedok je rekao da je bilo 15 ljudi, a u transkriptu piše 50.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Moore, možete li to da proverite?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Berghofer, možda imamo problema sa prevodom, hteo bih da pojasnimo jednu stvar. Ne znamo da li se radi o broju 15 ili 50 koje ste pominjali, a koje su otišli u kasarnu. Možete li da nam to pojasnite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nikada Berkofer nije rekao 50, jer nije nikada ni bilo 50. Od 13 do 15, tako.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Porazgovarajmo sada o kasarni. Kuda ste odvedeni? Jeste li bili u ili izvan kasarne, možete li to da nam objasnite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: U kasarni, u jednoj prostoriji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Jeste li svi bili u istoj prostoriji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesmo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete šta se dogodilo u kasarni?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Čim smo došli u tu prostoriju, dobili smo kutiju cigara i jednu konzervu mesnog nareška "Gavrilovićeve" proizvodnje i 25 deka kruha, kako mi kažemo, firtalj kile. I ja osobno nisam tri dana jeo. A verujem i ovi drugi. Kad smo to pojeli ušao je jedan gospodin, sav je obrastao u bradi, ja mislim da ga rođena mama ne bi prepoznala. Postrojio nas je i počeo je držat' političku nastavu. "Šta je vama trebalo da vi sa ustašama, služite ustaše, nije vam bila dobra država", i tako još par riječi koje ja nisam toliko mogao ni zapamtiti. Nije nas ni udario, samo nas je onako izvređao dobro.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da on nije nikoga udario. Da li je neko bio udaren dok ste vi bili u kasarni?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dok smo onako malo dremuckali, čuo sam udarenje i jauci i koliko se ja sećam to je bio moj komšija Šilt. Ali nikada više posle toga nismo pričali, jer sa mnogima se ni ne viđam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kad kažete da je to bio vaš komšija da li time hoćete da kažete da je bio u istoj prostoriji kao i vi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste. Jeste, ali ne znam odakle je došao. Ne mogu potvrditi. A bio je u istoj prostoriji.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste videli ko vas je udarao?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam vidio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U jednom trenutku, ako se ne varam, vi ste otišli iz kasarne JNA, zar ne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesmo tek ujutru 22.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li biste ukratko... Kako bismo stekli utisak šta se desilo, recite nam kako ste na kraju otišli iz kasarne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ujutru je došao mladi vojnik i rekao je "ime i prezime i nacionalnost". Tamo su bila i dva, tri Srbina. Sećam se ovog jednog, zvao se Žare. Al' je malo onako defektan. A svi drugi ostali su bili Hrvati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Šta se zatim desilo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja moram kazati da sam ja od malih nogu bio Hrvat, al' ondak je bilo popis stanovništva, a moja bivša žena je bila pravoslavka, Rusinka i kada je došao popis, ona napisala zbog djece Jugoslaveni. A pošto moje prezime teško neko zna napisati, ja sam to, zadnji sam bio i rekao sam vojniku Berghofer Drago, Jugoslaven. Nakon 40 minuta on se vratio i rekao je "koga ja pročitam ide u autobus" i kad je došao do mene, rekao je "Jugoslaven". I ušli smo u autobus pravac Sremska Mitrovica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ljudi koji su otišli u Sremsku Mitrovicu, recite nam koje su oni bili nacionalnosi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Među nama je bio Slobodan Nikolić, mladi čovek, volio nogomet, al' volio i popiti' tako da sam ga ja nazvao Štoplara, i on je ušao u autobus u Negoslavcima ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine Berghofer, zbog načina na koji sam postavio pitanje, ja vas pitam sledeće. Ljudi koji su se ukrkali u autobus onog jutra kada su krenuli iz kasarne JNA, recite nam koje su oni bili nacionalnosti? Mislím na autobus koji je krenuo u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam shvatio vaše pitanje i zato sam naglasio da je on jedini Srbin koji je ušao u taj autobus. Svi smo bili Hrvati. Je l' da je on bio u kasarni, on ne bi bio s nama u autobusu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Imam još dve teme o kojima bih želeo da porazgovaramo. Znamo, budući da smo to već čuli u sudnici da je bilo više bunara u području grada Vukovara. Recite nam da li vam je to poznato, da li znate za to?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa znam za bunare. Pogotovo one u mojoj okolici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Ti bunari, recite nam koliko je narod znao za njih uopšteno govoreći?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa znate šta ću vam reći. Ma prije 40 godina je skoro svaka kuća imala bunar. U Stjepana Radića su bili pet, šest bunara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi lično ili na osnovu onoga šta ste čuli znate da li su se ti bunari proveravali i da li se vodila neka evidencija pre 1991. godine? Da li razumete moje pitanje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Razumem.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam šta znate o tome šta se zvanično znalo o tim bunarima u relevantnim službama?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa tamo negde 1990. godine su išli popisivati bunare. Pošto ja u ovoj kuću uz kasarnu nisam imao bunar, al' sam imao, 300 metra, isto jednu kuću gdje je bunar ostao na cesti, betoniran sa poklopcem. Rekao da ga sačuvam, tu sam imao voćnjak, a dole, gdi mi je bila radnja su bunari toliko precizno gađani da su ih minobacačima uništili.

TUŽILAC MOORE: Hvala. Želeo bih da sada govorimo jednom području, želeo bih da vam pokažem jednu kartu, to je velika karta, to je dokazni predmet 170, ali je to karta broj 6, zapravo to je dokazni predmet 156. Molim da se to stavi na ekran. To je 04626622. Gospodine Berghofer, nadam se da će uskoro da se pojavi na ekranu. Mogu li samo da kažem da u ovoj sudnici ekran koji ja imam, stalno, i gospodin Smith i ja imamo probleme s njim. Slika nije jasna i voleo bih da se odgovarajuća služba pobrine za to.

SUDIJA PARKER: Biće učinjeno. Mi volimo da Tužilaštvo bude delimično u mraku, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Mislim da se to ponekad i dešava. U svakom slučaju, recite nam da li pred sobom na ekranu vidite tu kartu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li jasno da vidite šta se na njoj vidi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa vidi se bolnica, vidi se "Velepromet", vidi se put za Ovčaru, put za Negoslavce.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ono šta bih želeo da uradimo ako je moguće, ja ću da pogledam sada ovaj ekran s moje leve strane, da li bi Sekretarijat mogao da uveliča ovaj centar grada, nadam se da svi jasno vide kartu na ekranu. Želeo bih da sada pogledamo detaljnije ovu kartu gospodine Berghofer. Vidite da ovde postoje crte, linije koje idu od gore, na dole, dakle od severa ka jugu i imamo takođe sa istoka na zapad. Imamo jedno veće područje koje je plave boje, a to je Dunav i zatim imate i reku Vuka, koja je sa desne strane i koja počinje gotovo tamo gde je kraj Dunava. Da li vidite taj deo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas budite ljubazni i stavite crvenu tačku gde mislite da se reka Vuka spaja sa Dunavom.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala. Želeo bih da sada porazgovaramo o području koje je sada južno od reke Vuke gde se nalazi većina zgrada. Da li vam je jasno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jasno mi je.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: To je glavni stambeni deo Vukovara, zar ne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li da nam kažete koliko je to područje bilo oštećeno u periodu od septembra, pa tokom oktobra, pa sve do novembra meseca. Molim da opišete Sudu koliko je taj deo, južno od reke Vuke bio oštećen?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja mislim da, ne da mislim, u stvari ja sam prolazio tamo i malo ranije, jer moj put je bio do bolnice i nazad, poravnato je bilo sve. Ja nisam vidio čitavu zgradu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da porazgovaramo sada o oštećenjima odnosno povredama koje su zadobili civili u tom području južno od Vuke. Mislim da možemo da kažemo da ste 1991. godine živeli sa jednom ženom s kojom niste bili u braku. Dakle, bili ste u vanbračnoj zajednici.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Prijateljica je bila.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Oprostite što vas pitam, ali moram. Recite nam kako se ona zvala?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jurišić Ljubica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam šta se desilo s njom?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pošto je ona stanovala, kako bih vam ja to protumačio, više, ustvari dalje od moje kuće, a u istom pravcu ceste koja vodi pored kasarne, tamo je, to se zvalo Dva brega, tamo je ona stanovala i pošto su bombardirali i to sve, ona je pobjegla dole u Radićevu kod mene u podrum sa još 40 žena sam imao sa decom u toj mojoj radnji i u podrumu u brijegu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam kako je ona preminula?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da vam kažem. Svaki dan, ali svaki baš dan, toliko je padalo granata da vi niste mogli to brojati. Jedna je granata pala u dvorište, probila je staklo, udarila je u zid radnje od betona, a u tom sklopu bio je i podrum, a ona da ne puši u podrumu malo je provirila glavu i dobila geler u vrat i na mjestu umrla.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Žao mi je što sam morao da vas pitam, ali još nismo završili. Vi ste takođe imali i kćer koja je na žalost poginula, zar ne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite sudijama vrlo kratko, kako mislite da je ona ubijena. Nema potrebe da govorite o pojedinostima. Samo nam recite kratko.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kad sam se sreo sa unukom nakon četiri godine u proganinčkom naselju Blace, ondak mi je rekla da je Cvijanović Pavle je odveo. Čovek kojeg smo mi... Srbin, do 17. hranili. Kad ga je god moja bivša žena sreala... "Gdje mi je ćerka?" Mogu da odgovorim prosto ...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da, izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "Marš u pizdu materinu". To je njegov odgovor bio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li molim vas da nam kažete kada je to bilo? Pre ili posle pada Vukovara, da verujete da je ona ubijena?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ona je, ona je odvedena u Negoslavce kod rođaka od navodno... Nije to sigurno, ili su je evakuirali ono područje i bila je jedno vreme u Negoslavicima, ali ja samo sam znao da je odvedena i jer mi je Gavrić Pavo kojeg su tog momenta odvezli u Mitrovicu kad su nju odvezli za Negoslavce, nakon izlaska iz Mitrovice rekao da su mi odveli ćerku u Negoslavce. To je onako negde oko 15. devetog bilo. Ali je se ona vratila nazad u kuću posle pada Vukovara i negdje tamo, početkom dvanaestog meseca su je odveli. Prvog, drugog, dvanaestog, ne znam tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE Puno vam hvala. Žao mi je što sam morao ovo da vas pitam. I na kraju želeo bih da se vratim na onaj spisak, molim da mi se da odštampana verzija. 04680147 juče uvršteno u spis. Da pogledamo ovaj spisak. Gospodine Berghofer vi ste nam rekli da ste ga vi napisali. Izvinite, vaš rukopis je nečitak koliko i moj tako da vas molim da u svrhu zapisnika pročitate imena ljudi za koje kažete da ste ih videli na Ovčari. Ne bih želeo da sada detaljnije govorimo o ovim ljudima osim ukoliko je to neophodno, ali bih želeo da u zapisnik uđu njihova imena. Tako da vas molim da sa lista koji imate pred sobom pročitate. Recite nam koja osoba je pod brojem 1?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja se ispričavam zbog rukopisa, ali nije ugodno tako se sve to sjećati da vam bude ruka ispravna. Vraćam se na vaše pitanje. Gavrić Dragan, sin Pave, Hrvat, u mojoj ulici Doktora Mladena Stojanovića je stanovao, uz kasarnu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 2, molim vas?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Veber Siniša, otac mu je frizer, moj parnjak, treća kuća od moje radnje. Hrvat. Vlaho, znam da je vozač Hitne bio u bolnici, isto je stanovao di je i pokojna Jurišić Ljubica kod Dva brega ili ulica, sad sam se sjetio, Tome Gorete. Hrvat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 4, molim vas?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidoš Goran, radnik bolnice, otac mu je bio moj poslovođa, Hrvat. Na broj 5 je Pavlović. Ja mislim da je Željko, al' tačno preko puta moje radnje. Mlad dečko, 24 godine primer. Hrvat. Broj 6, Glavašević Siniša, novinar. Hrvat. Lili, stanovao kod katoličke crkve, Hrvat, dobro je igaro nogomet, al' ne znam ime. Osmi je Jurela, sin od Tome i Zlate koja je medicinska sestra u bolnici. Hrvat. Iler

Zvonko, kao djeca smo ga zavli Zriko, moj parnjak, Hrvat. Polomija Branko, novinar sa Sinišom Glavaševićem. Koliko je meni poznato, ne znam njegovu nacionalnost, mlađi čovek. 11 i 12 su dva rođena brata Kolak, stanovali u Patkovićevoj, Hrvati, godinama sam bio dobar s njihovim ocem. Da im sad vidite mamu i tatu kako izgledaju, živi mrtvaci, nikako da se oporave. Moj sused do moje radnje, Herman Stjepan... i prethodno su bili Hrvati i Stjepan je bio Hrvat, sin od Cara Telefoniste, tako smo ga mi zvali. 14. je isto Herman, ali zvani Švabo, došao iz Njemačke, čak je imao i uniformu. 15. je Bodrušić Ante, šef u hotelu "Dunav" konobar. Mlađi čovek, poznam ga što sam mu presvalčio sobnu garnituru kao tapetar.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da vas zaustavim samo na trenutak. Broj 12 i 13, zapravo broj 13 i broj 14. Da li biste mogli da nam kažete koje su oni nacionalnosti, dakle broj 13 i 14?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Oba dva su Hrvati.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, oprostite što sam vas prekinuo. Pređimo na broj 15. Da li biste mogli da nam kažete koje je nacionalnosti on bio?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bodrušić Ante je bio Hrvat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nastavimo. Broj 16?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ivan Kovač, Hrvat. Radio u pošti do zadnjeg dana na telefonima.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Broj 17 molim?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dragica Tuškan i njen sin Dražen, Hrvati, dugo godina je samnom radila u poduzeću. Ovo je 19. Markobašić. Ne znam ime, ne znam šta je po nacionalnosti, verovatno da je nisam nikad ni vidio dok nisam uletio u Ovčaru i onda sam vidio preko jednu ženu. Baugnerter, ne mogu se opredelit' šta bi bio, po prezimenu bi bio Njemac, ali kako se vodilo, ne znam. 21 je čovek koji je došao iz Našica na ispomoć u Vukovar takoreć kao turist, onako, po prezimenu Kuhar, sećam ga se što je došao u skladište kod mene, iamo je broj cipela 48. Nisam mogao nać' broj za njega. Još uvek leži u Zagrebu, niko neće da ga primi, roditelje nema, a brat neće da ide po njega, jer će izgubiti nadoknadu što Hrvatsa daje za nestale. Sad smo došli Đukić Dado. Otac mu je bio na rentgenu doktor. Nemam pojma šta bi on bio. Holjevac Nikica, gospodo sudac, cijenjen čovek, kao evo i vi, evo, izgubio je glavu na Ovčari. Pohert Damir, od mog dobrog prijatelja sin, jer mi je on nekad bio, kako bi kazao, učio me raditi kod mog majstora privatnika. To se kod nas zove kalfa. Begov Željko, Hrvat, radio u zagrebačkoj "Nami", stanuje odmah tik do ograde vojarnje, kasarne. 26. je Samardžić Damjan, koliko sam čuo bio je autoprevoznik. Nisam ga poznavao prije, ali sam ga u toku rata upoznao. Njegov sinovac Gašapr, to jest od njegove sadašnje žene sin, ne znam šta je po nacionalnosti. Sad imamo 28 i 29 i jedan i drugi su Bosanac, ali jedan je skoro 80 godina, a jedan je onda bio oko 50, mojih godina. Stanovali su do bolnice tamo. Mislim da je ulica Božidara Adžije ili Šapudl. 30. je Bajndrah Tomica, moj kompanjon, mojih godina i jučer sam vam zaboravio... a rekao sam vam, Oliver Jovanović, mislim po njegovom ocu Đuri da je bio Srbin. I Pap Tomislav, koji je bio ekonom kod doktorice Bosanac, nacionalnost ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Čujem da je ovo prevedeno kao nacionalnost. Hteo bih da to uporedim sa izrazom etnička pripadnost, vezanu za osobu 26, zato što to nije bilo dovoljno jasno. Dakle, da li znate koje je nacionalnosti ili koje etničke pripadnosti je bila osoba 26?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam, ne znam, nisam ga prije poznao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu, ne tražim da nagađate. Broj 27, 28 i 29?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa, po prezimenu Gašpar bi trebao biti Hrvat, ali ne znam. 28 i 29, koliko ja znam, ali nisam siguran, oni su Hrvati jer mu je sin ofirao sa ovom ćerkom mojom mlađom, zato ga znam da je Hrvat.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I na kraju, sledeće. Kako to da možete da se prisetite 32 imena i da sastavite spisak ljudi za koje ste rekli da ste ih videli na Ovčari i to 15 godina kasnije? Možete li da kažete Pretresnom veću kako možete da se setite tih imena?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa pazite vrlo lako, to su ljudi koje sam ja svaki dan viđao. To su ljudi koje sam ja popisao odmah sutradan, kada sam došao iz Sremske Mitrovice, ali ne sve u kompletu već odmah sam si jedno 27 napisao, da se prisetim, jer su žene dolazile u motel "Plitvice" u Zagreb. "Gospon Beli, jeste li videli moga... Gospon Beli, jeste videli mog muža? Mame", tako da sam ja njima rekao, "na Ovčari sam ih vidio, na Ovčari sam ih vidio". Ja ne vidim nikakvi gospodine sudac... Možda televizor ne bih znao namestiti, ali ovo nije problem nikakvi. To su ni svi bili susjedi, nema nikavih problema. I još ih imam, ali trebali bih se ipak malo sjetiti.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Nemam više pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala gospodine Moore. Gospodine Vasiću, verovatno ćemo na pauzu u 10.20, imajte to na umu. Budući da danas završavamo ranije, onda ćemo da skratimo svaku od sednica.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude, trudiću se da u ovom prvom delu prođem neke stvari tehničke za koje nam ne treba mnogo vremena. Hvala puno, dobar dan želim gospodine Berghofer. Da vam se predstavim, ja sam advokat Miroslav Vasić, jedan od branilaca gospodina Mrkšića.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobar dan, drago mi je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Imam jednu molbu. Do sada ste odgovarali na pitanja mog uvaženog kolege i čekali ste prevod. Nas dvojica govorimo jezikom koji obojica razumemo, pa vas molim da nakon mog pitanja napravite jednu pauzu kako bi prevodioci mogli da prevedu ostalim učesnicima u postupku i moje pitanje i vaš odgovor. Najpre bih prošao kroz neke tehničke stvari vezane za vaše izjave koje ste do sada davali, a koliko vidim, toga je bilo dosta. Ja s obzirom da ne znam da li ste imali priliku da vidite

skoro vaše izjave, ja imam jedan komplet, pa bih zamolio sudskog poslužitelja da vam da komplet ovih vaših izjava da stoji kod vas, pa ću verovatno predati mojim kolegama... Gospodine Berghofer, vi ste svoju prvu izjavu o događajima u Vukovaru iz 1991. godine, iz novembra dali još 6. aprila 1992. godine u Zagrebu, da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jako dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja... Mi smo od mojih uvaženih kolega iz Tužilaštva dobili kopije svih ovih vaših izjava, ali s obzirom da na ovoj izjavi ne vidim kome ste dali tu izjavu, da li nam možete to razjasniti, kome ste 6. aprila 1991. godine dali ovu izjavu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine branioče, došli su po mene u motel "Plitvice" i ja sam morao otići u sud, to je prvo što sam dao izjavu da prepoznam dva čoveka, šta su oni radili u Vukovaru u toku toga rata, prezime Dragosavac, pošto to nisu oni Dragosavci za koje se smatralo da su ipak nešto loše napravili Hrvatima, ja sam pred njima osam rekao: "Gospodo, ovoga starijeg ne poznajem, a koliko se sjećam, ovaj mladi nije ni "A" rekao", i oni su meni odobrili to, kaže: "Svaka vam čast, prije tri dana ste došli iz Mitrovice, to je pošteno vaše svjedočenje". A što se tiče, ako se treba za Ovčaru, došla su neka dva iz MUP-a u motel "Plitvice" koliko se ja oni sećam i njima sam diktirao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer, recite mi samo... Rekli ste da ste im diktirali. Da li su vam oni primerak te izjave koju ste izdiktirali pokazali, da li ste tu izjavu potpisali, da li se sećate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam potpisao, to je bilo u jednom notesu koliko mene to seća se... koliko se sjećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da bi mogli to možda da budemo sigurni, budite ljubazni, tu pred vama bi trebala da bude jedna izjava koja nosi naslov "iskaz" i u desnom uglu ima broj VUBOR.421, a u levom, ćošku piše "Berghofer Dragutin", u zagradi Dragan. Jeste našli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me kome ste dali ovu izjavu, da li je to ta izjava koju ste dali pripadnicima MUP-a Hrvatske?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja moram odostrag da počnem, tamo je bilo nekih grešaka.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pogledajte. Da li vidite datum u levom uglu, 6. četvrti 1992. godine, na poslednjoj strani? U levom donjem uglu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Uzmimo da je 90 posto tačno, već sam tu nešto ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da vam kažem, nisam vas pitao o sadržini izjave nego da li ste vi ovu izjavu dali radnicima MUP-a, to me interesuje i kome ste je dali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Sigurno, dok ima tu pojedinih imena, jer ovi moji neki koji su samnom bili, nisu ni poznavali te dečke. Ja sam jedini čovek koji sam prepoznao Bulidžu, koji sam prepoznao Mugošu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle, do sada ste imali prilike da se upoznate sa ovom vašom izjavom?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sad bih vas pitao, nakon ovoga ste vi još dva puta razgovarali sa radnicima MUP-a Hrvatske 1. šestog 1992. godine i o tome je sačinjena službena beleška, da li ste sa tim upoznati?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja ću vam reći, ja sam do sada, čini mi se službeno davao osam puta, tako da baš ne mogu sada sve to, je l' da, ali uzmimo da sam ja to davao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer. Možete pred vama pogledati, to je dokument koji u zaglavlju nosi naslov "Republika Hrvatska, Ministarstvo unutrašnjih poslova", datum je 1. šesti 1992. godine.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Službena beleška, jeste našli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tu stoji da je razgovor sa vama obavio službenik Ivica Dodak. Da li ste sa ovim gospodinom razgovarali i da li je on nakon toga sačinio ovu službenu belešku?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da. Sad ste vi mene podsetili da je to ipak taj Ivica, to je jedan... Nisam više davao do toga, ali točno je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. I nakon ovoga ste 16. i 17. šestog 1995. godine razgovarali sa istražiteljima haškog Tužilaštva i tom prilikom je sačinjena izjava koje je vama pročitana na jeziku koji razumete i koju ste vi potpisali. Da li je tako? Da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi pročitana, ali ja sam to potpisao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste pre potpisivanja bili upoznati sa sadržinom ove izjave, da li je to upravo ono šta ste vi govorili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa verovatno da jeste, ja tu, ne pobijam to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon davanja ove izjave istražiteljima Tužilaštva, vi ste saslušani u svojstvu svedoka pred istražnim sudijom Općinskog suda u Vinkovcima 7. trećeg 1996. godine u jednom krivično predmetu. Da li je to tačno? Da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi jasno pitanje to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, da vas podsetim, to je bio postupak protiv okrivljenih Veljka Kadijevića i drugih. Da li ste u tom postupku svedočili pred istražnim sudijom Općinskog suda u Vinkovcima, 7. trećeg 1996. godine? Da li se sećate toga? Da li je istražni sudija od vas uzeo izjavu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Protiv Kadijevića?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne. Taj čovek je jako daleko od mene, ja to pojma nemam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ništa. Ja bih vas zamolio da pogledate ispred sebe, trebali bi ovo u kompletu da imate, jedan dokument koji u svom naslovu gde stoji "Zapisnik o saslušanju svedoka", u desnom gornjem uglu je KIO broj 741/95-52.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Piše "Berghfer Dragutin, svedok", a "Krivični predmet protiv Veljka Kadijevića i drugih". Da li ste to našli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo malo, da vidim. Ja se toga baš ne mogu sjetiti... Možda je ova Udruga logoraša Vukovara podnjela zahtjev za tužbu protiv gospodina Kadijevića. Osobno, ja se ne sjećam da sam ja osobno rekao nešto o Kadijeviću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih vas zamolio da pogledate, na ovoj prvoj stranici, prikraju sa desne strane je neki potpis, takođe u desnom uglu, donjem uglu svake stranice, da li je to vaš potpis ili ne?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, jeste, moj potpis, jeste moj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, moguće je da ste vi ovu izjavu dali istražnom sudiji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa verovatno da je moguće, ali ne znam da sam baš optuživao. Optuživao sam jugovojšku u suradnji sa ovim mojim, što mi kažemo, robijašima. Ako je to to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Ne, ja nisam tvrdio da ste vi svedočili direktno protiv Veljka Kadijevića, ja sam samo rekao da ste dali iskaz u predmetu koji se vodio protiv Veljka Kadijevića i drugih.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, verovatno... Da, da, je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nedugo zatim ste po zahtevu mojih uvažanih kolega iz Tužilaštva došli u Hag i svedočili u jednom postupku po Pravilu 61 pred ovim Tribunalom 27. trećeg 1996. godine, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon toga ste bili pred Pretresnim većem svedok u jednom sudskom predmetu pred ovim Tribunalom i to 4. drugog 1998. godine, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste tada, pre ovog vašeg svedočenja, od mojih uvažanih kolega iz Tužilaštva koji su tada postupali, dobili vaše izjave koje ste dali istražiteljima Tužilaštva i da li ste ih pročitali i da li ste pitani da li na njih imate primedbi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam, pročitao sam ih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon ovoga datuma ste opet, 26. četvrtog 2004. godine svedočili po zamolnici beogradskog, Okružnog suda u Beogradu za ratne zločine pred istražnim sudijom Županijskog suda u Zagrebu, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tada ste dali svoju izjavu koju ste i potpisali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Najzad, svedočili ste i pred Sudskim većem Okružnog suda u Beogradu i to u dva dana, 25. i 26. desetog 2004. godine i o tome postoji transkript, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, u toku svih ovih vaših svedočenja, uvek ste se trudili da iskaz data po svom najboljem sećanju, jer ste upozoreni na obavezu da govorite istinu i na posledice davanja lažnog iskaza, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer. Časni Sude, ja sam prošao ovaj tehnički deo. Mislim da je ono vreme koje ste naznačili da bi bilo podobno za pauzu.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Nastavljamo u 10.45.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Berghofer, nastavio bih sa mojim pitanjima. Vi ste do 24. avgusta 1991. godine kažete živeli u svojoj kući koja se nalazila na Sajmištu. Recite nam koliko je ona bila udaljena od kasarne JNA u Vukovaru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Osam ili devet metara.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A kasnije ste se preselili u jednu drugu kuću u kojoj ste kažete ostali sve do 17. novembra, 17. jedanestog 1991. godine. Recite mi koliko je ta kuća bila udaljena od kasarne JNA?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ta se nalazila, kasarna, mlin "Slavija", hajde uzmimo da je nekih 700 metara, hajde.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste bili pripadnik 204. Vukovarske brigade, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tek kasnije priznana, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, upoznato smo sa problemima oko priznavanja te brigade. Recite mi, vi nakon završetka ovih ratnih operacija niste bili baš zadovoljni svojim statusom koji ste kasnije imali kao pripadnik ove Vukovarske brigade, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije baš tako. Bio sam zadovoljan. Gdi je problem?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste smatrali da su neki sebi pribavili priznanja i privilegije, a da nisu to zaslužili u ovim borbenim aktivnostima u Vukovaru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, to stoji, to je tačno. Ja osobno nisam bio zadovoljan od strane moje države. Od pet kuća i dve radnje, dobio sam kućicu od 35 kvadrata, jednu sobu. Evo, to je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer. Kada ste se vi zapravo aktivno uključili u ove pripreme za oružanu borbu. Da li je to bilo još u maju, u petom mesecu 1991. godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja vam mogu reći, ja nisam nikad bio političar i nikad aktivan nisam bio što se tiče da se ruši bivša država, ali kad sam shvatio, teškom mukom sam ja tu kuću napravio, a oni meni srušili... Više nisam imao dobro mišljenje i za mene više nije postojala Jugoslovenska narodna armija i normalno da sam otišao dole, ali još uvek se pričalo, biće primirje, biće primirje, biće primirje i dan po dan, dan podan, ja sam ostajao u Vukovaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To što ste nam sada rekli to se odnosi na osmi mesec 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi da li ste od petog 1991. godine do osmog 1991. godine učestvovali u nekom aktivnostima koje su sprovedene u gradu Vukovaru ili pripreme za oružani sukob?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mi Vukovarčani, maltene svi, iako nismo svi učestvovali, vodimo se kao 2. petog, to vam je u maju je l' tako?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 2. petoga, međutim u nekim momentima sam ja i radio u mjesnoj zajednici, u stvari dežurao na radio stanici, ja, Nikola Papac, Marko Orkić i tako nešta, kao dežurali smo, iako je još uvijek normalno bilo u Vukovaru živjet.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite, da li nam možete reći, ko je rukovodio dakle ovim zaduženjima, tako da kažem oko dakle dežurstava kod radio stanice, oko obezbeđenja određenih kuća ili ulica. Da li nam možete reći, da li znate koje time rukovodio na nivou Vukovara tada?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko ja se sjećam, to smo mi onako amaterski, Nikola Papac me pitao: "Oćeš mi praviti društvo noćas? Šta radiš?". Pa kaže: "Rekli su mi noćas iz MUP-a ako negde bude neki eksces u pojedinim selima pokraj Vukovara da im se javi". I tako sam ja isto s njime, a dobri smo bili prijatelji, nedeljno jedamputa presedio s njime u toj mjesnoj zajednici "Stjepana Radića".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Govorili ste nam da ste bili pripadnik 204. brigade. Koliko ja znam, ona je formirana tek negde u devetom mesecu 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, nije. Ja sam tek bio valjda u Sremskoj Mitrovici na robiji kad se pojavila 124. i 204, ali nemojte me držati za rječ. Mislim da loš nije u to vrijeme bila 204.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zapravo, s tim u vezi sam nešto drugo hteo da vas pitam. Da li ste se vi na početku prvo priključili zapravo Zboru narodne garde?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasići, je l' sam dobro vam rekao prezime?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, hvala vam.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pazite, šta će Zboru narodne garde čovek koji je već deda, tri unuka ima i 51 godina ide? Mislim da to pitanje nije na mjestu. Ja ovako mislim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer, ali ja sam vas ovo pitao, jer to stoji u izjavi koju ste dali istražnom sudiji u Vinkovcima 7. ožuljka 1996. godine, na stranici 2, za mog uvaženog kolegu u engleskoj verziji to je stranica 3. Da li se sećate da ste njima rekli da ste pristupili Zboru narodne garde?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako je, ako su ti civili pripadali Zboru narodne garde, ja se s vama slažem ondak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno, ja bih vas molio da okrenete stranu dva vaše izjave koja je data 7. ožujka 1996. godine istražnom sudiji. To je zapisnik o saslušanju svedoka.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kojeg ste rekli datuma?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 7. ožujka 1996. godine. Na prvoj stranici je formular za svedoka, po tome ćete lakše naći.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne primetim datum. Je l' to na engleskom što piše gore?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, ne. U zaglavlju treba da piše: "Zapisnik o saslušanju svedoka", velikom slovima.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja to ne mogu sada momentalno naći, ne mogu se snaći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Evo, ja ću zamoliti poslužitelja da vam da ovaj jedan primerak ovoga, samo da ne bi dalje tražili, ne iz Zagreba, iz Vinkovaca.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste pronašli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Okrenite drugu stranu, molim vas. Četvrti pasus počinje sa rečju "odmah". Da li možete naglas pročitati tu prvu i drugu rečenicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mogu. "Odmah po okupaciji Vukovara, kod navedenih snaga ja sam se priključio Zengama i obrani grada Vukovara. Tim napadima smo odoljevali sve do 18. jedanaestog." Dalje?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nije potrebno dalje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste ovo izjavili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znate šta, ja samo vama priznam da jesam jer puno je bilo tih, vidite koliko imam ispred mene.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste bili... rekli ste, pripadnik Druge čete, Prvog bataljona 204. Vukovarske brigade, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je Mengec došo i tako je rekao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je ova brigada imala svoje jedinice na Mitnici, Sajmištu, Borovu, Priljevu, u okolini bolnice, da li je to sve bio sastav ove 204. Vukovarske brigade?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam shvatio vaše pitanje i ja potvrđivam da su i tamo bili branioци Vukovara, ali nikada nisam tamo otišao da ih vidim, ali bili su.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Razumem, hvala vam. Da li nam možete reći koliko je bataljona imala ova brigada. Pošto ste vi bili u Prvom, da li ste tada znali ili ste kasnije saznali koliko je bilo bataljona u ovoj brigadi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu gospodine Vasiću, mi smo jedna manja, manja, manja grupa bili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi na kojim je položajima bio vaš Prvi bataljon? Znači u avgustu 1991. godine, pa posle u novembru, znači u osmom i jedanaestom mescu 1991. godine.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bili su odmah, tik, 200 metara od ograde kasarne. I tamo sam imao voćnjak, pa mi je poznato to. To je mikro rejon Slavija, tako se to zove.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li su ovaj položaj zadržali do novembra, do jedanaestog 1991. godine?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa, i to već ono, do 17. ste me pitali? Do kojeg datuma ste me pitali, izvinite?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi recite kog su datuma ti položaji napušteno od strane branilaca grada?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 17. jedanaestog 1991. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li znate koliko je četa imao ovaj vaš bataljon?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću, ja sam bio skladištar, ekonom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li ste kao ekonom snabdevali vaš bataljon ili ste snabdevali brigadu ili ste snabdevali i građanstvo i bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa i u bolnicu smo odneli dva, tri puta doktorici Bosanac šećer, još je Nikola Papac bio živ, kavu i koliko se ja sjećam, to je bilo sve što se tiče bolnice. Jedino zadnji dan, prije nego će vojska doći, a to ćemo možda kasnije... A što se tiče drugih brigada nikada oni nisu od nas nosili, mi smo bili dosta isto siromašni. Mi smo kod sebe imali cirka, napamet pričam, 2.000 civila jer ta ulica je puna podruma gdje su bregovi po 20 metara gore, a na tim položajima, koliko se ja ovako sjećam, 80, 90 ljudi. Ali opet vas molim, nemojte me držati... za pet, šest, o kojima sam ja brinio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Da li ste imali prilike da u okviru ovih svojih zaduženja sretnete gospodina pod imenom Franjo Kračak? Na položajima kod Sajmišta?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesam gospodine, poznavao sam ga i prije, ali je to bio mlađi čovek, pa tako da se nismo nekad ni pozdravljali. Ali sam ga... bio je u uniformi i sećam se da sam mu dao dve, tri čokolade iz skladišta i nisam ga poslije vidio, ali poznavao sam ga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li, ako ste ga poznavali, ako znate, da li je on bio stručnjak za minobacačke aktivnosti?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću, ali vam mogu još pomoći, imao je nadimak Brada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam možete reći ko je komandovao vašom četom, znači Drugom četom, Prvog bataljona za vreme ovih dejstava u Vukovaru.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa aki mi date samo jednu minutu vremena, ja ću vam obrazložiti. Gdje sam ja bio ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: U Stjepana Radića, pošto je Mjesni odbor razbijen, kako ću kazat' bombardiran, mi smo se preselili u mađarsku školu, to vam je u Radićevoj ulici, to nije problem, to se može znati, Vukovarčani znaju, to je sada Policijska uprava tamo u Vukovaru, tamo smo se mi preselili, ali verovali vi ili ne, nas jedno sedam, osam privatnika smo se složili i skupili smo čak i svoje vlastite novce i organizirali obranu Vukovara, ali gore, na mikro rejon Slaviji, tih 200 metara od kasarne. Niko od nas nije bio, kako bih vam kazao, neki oficir ili nešto ovako, a prvi zapovjednik je tamo bio Berendi Tomislav, mehaničar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Možete samo ponoviti prezime pošto u transkript nije ušlo jasno, a nisam ni ja dobro čuo, da budem iskren.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Prvi zapovjednik u Mjesnoj zajednici "Stjepana Radića" je bio Tomislav Berendi, mehaničar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li vam je poznato da je u toku osmog meseca, pre nego što su otpočela borbena dejstva u Vukovaru, na potezu Sajmišta postojao kontrolni punkt na kom su zaustavljani ljudi koji su odlazili iz Vukovara prema Negoslavicima i iz Negoslavaca prema Vukovaru? Da li vam je to poznato? Koji je držan pod organizacijom Zbora narodne garde.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne bih vam mogao to potvrditi, ali se nešta pričalo. Ali nisam bio tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Da li vam je poznato da je jedan deo jedinice kojoj ste vi pripadali bio u školi "Stjepan Supanc"?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete pomoći ukoliko znate, da li, šta znači u liniji odbrane Vukovara, naziv "Osa 3"? Ako znate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znam gospodine Vasiću i sve što znam ja ću vam reći. Prvo je to bila "Vuka 1", "Vuka 2", "Vuka 3", da bi Tomašića Josipa ugrizla osa i on... više nije "Vuka 1", "Vuka 2", "Vuka 3", već je "Osa 1", "Osa 2", "Osa 3". Evo, to vam je to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Samo mi recite da li su to bile linije odbrane na određenim pravcima? Pod tim nazivom.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa nisu, to su bili punktovi koji su bili u pojedinim kućama kao straža. Jedna vrsta straže.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznato ime gospodina Ivice Pančića iz tog vremena?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi poznato, i dan danas mi nije to nekako jasno, on je bio ovamo tamo, ali mi nije... On je mlađi čovek i normalno da ga nisam zapazio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Ako bi vam pokazali ovu kartu koju je pokazivao moj uvaženi kolega, kartu Vukovara, da li bi na njoj mogli da ucertate gde su bile linije odbrane vašeg bataljona?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, pa vi, koliko ja znam, vi ste isto u Jugoslaviji odrasli, bataljon, znate li vi koliko je to, kako je meni poznato, to je ogromna vojska, da li se slažete samnom?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Slažem se gospodine Berghofer, ja sam... Pitam vas, a da li možete da obeležite položaje, gde su sve položaje držali vaše čete. Ako možete, ako ne možete da vam ne pokazujem, da ne gubimo vreme.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mogu, mogu, zašto ne, nije problem. Mogu vam napamet pričat'. Patkovića, mikro rajon Slavija ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja bih zamolio časni Sude da prikažemo dokazni predmet 156. Ja ću zamoliti da se uveća kada dobijemo ovu mapu, a vi ćete mi reći do kog uvećanja je dovoljno da bi to mogli da učinite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako se budem snašao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Da li mogu da zamolim da uvećate središnji deo ove mape. Je l' ovo dovoljno uvećanje gospodine Berghofer?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa uzmimo da je to, 'ajde, uzmimo da je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zamolio bih da u prisustvu poslužitelja da svedoku da onu olovku koju mi koristimo za obeležavanje mapa. I molim vas, obeležite nam, znači gde su bili položaji vaše čete do 17. jedanaestog 1991. godine.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ova dugačka linija, to vam je put za Beograd, je l' tako?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ova linija što ide posredini mape, to je put za Negoslavce, a ova linija koja vodi prema desnom donjem uglu, to je put za Sotin i za Beograd.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, Vućedol, Beograd - Sotin, da. A šta vam dođe ovde ovo s desne strane, je l' to vodotoranj? Tu odmah gdi piše JNA, odmah malo dole, niže?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To gde piše JNA ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Strelica ide ljevo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, da vidim, to je područje Mitnice koliko vidim, a vodotoran je tu negde, samo ja mislim da nije obeležen na ovoj karti.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa zato što od vodotoranja mogu odmah skreniti 200 metara, ali dobro, uzmimo ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa u odnosu na kasarnu pokušajte da se orjentišete.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: I... kada je ova crta baš tako... Dobro, evo, to je tu. Evo, to vam je, evo, samo još malo, ne bih hteo da pogrešim, ja sam tamo živio. Ali uzmimo evo, da je to ovdje, evo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li možete povući jednu liniju kojom se kretala ta, ta, ta linija odbrane i obeležito je sa, sa brojem 1 koji bi zaokružili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Taman gdi je crta ova, taman gdi je strelica, ulazi u nju, u tu, u tu uličicu, u tu, na tu cestu, šta je to?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja mislim da su to ulice u Vukovaru, a ovi sitni kvadratići su kuće.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako je to ulica ondak je to ulica Doktora Mladena Stojanovića. Ako sam ja to tako shvatio. Taman je tako, evo, tu je vojarna, kasarna je l'. Da ne bi došlo do nekog nesporazuma mislim je l'

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako. Recite mi, pretpostavljam da su linije odbrane bile duž nekih ulica. Da li možete povući liniju kud su se kretale, gde su bile te linije odbrane da vidimo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa pazite, nisu se oni... Oni su bili stacionirani u Patkovićevoj, to vam je odmah do Doktora Mladena Stojanovića i odmah u toj ulici Doktora Mladena Stojanovića, i tu vam je Sportski centar ako vam je to poznato. Ako nađete Sportski centar gdi je, jer to je sve nabacano, ne mogu vam ja sada... Ja vam pričam, to su sve 300 metara od kasarne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Dakle ove, ove dve tačke ste obeležili, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vidim jedna je kod kasarne, a druga je na Mitnici, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, na Mitnici, ne, ne, ne ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kod vodotornja?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, bliže prema gradu. Bliže malo, jer nema, nismo imali ništa sa Mitnicom. Ti di vam je Sportski centar ako ga možete naći, gore na bregu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam. Možete li ovu tačku sa desne strane obeležiti sa brojem 1 i zaokružiti, a ovu drugu, ispred kasarne sa brojem 2 i zaokružiti?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Napominjem vam, mikro rajon Slavija, to vam je gore na bregu, graniči sa ulicom Doktora Mladena Stojanovića - Patkovićevom. Da ne bi došlo do nekog posle nesporazuma.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Časni Sude, ja bih predložio da ova mapa bude uvršćena kao dokaz u ovom postupku.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 230.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Časni Sude, neće nam više biti potrebna ova fotografija, bar za sada i hvala vam gospodine Berghofer. Vi ste kao pripadnik ove jedinice bili naoružani automatskom puškom, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja osobno ne, 15 dana prije pada dobio sam pištolj, a u proboju sam mjenjao za automat.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, u proboju ste nosili, samo ste u proboju nosili automat ako sam vas razumeo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: U proboju sam nosio samo automat i to sam ga mjenjao pred šumom Adica. Dao pištolj za automat. Kojeg sam vratio posle u bolnicu ispod izgorelog auta, pored barake u bolnici. Nije metak isapljen.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako dobro razumem, tu pušku i municiju ste stavili ispod automobila baraka u krugu bolnice?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, nije bilo municije, samo automat. A da li je bilo municije i šaržeru, verujte mi, a morate mi vjerovat, nemam pojma.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Verujem vam, hvala. Recite mi samo, ta baraka, da li se to nalazi u krugu bolnice kod Hitne pomoći?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je, da, uvijek je bila tamo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato, ova vaša četa, pored automata, da li su imali i ručnih bombi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi poznato, to je previše već.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi da li je u Vukovaru u jednom trenutku, krajem oktobra, početkom novembra bila proglašena opšta mobilizacija vojnog sastava?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne bih vam mogao pomoć'. Ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi da li vam je poznato koje su jedinice odbrane Vukovara bile smeštene oko dvorca grofa Eltza?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću. Mislim da tamo nije ni bilo. Tamo nije bilo, koliko je meni poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ikada čuli da je tamo bila jedinica pod komandom Stjepana Radaša?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako je to taj Radaš na kojeg ja mislim, ja sam tek s njime se upoznao, ako je to taj, tamo negde 1994. godine, ali stvarno ne znam za njega. To je bio jedan mlađi čovjek, ako sam ja onda imao 52, 53, on je tako svojih četrdesetak bio, ako je to taj.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je bio jedan od zapovednika koji je bio bivši oficir JNA?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću, to su preveliki ljudi za mene bili.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi koje ste zapravo vi lično imali zadatke vezane za logistiku. Šta se tačno kome trebali dostavljati i kako ste saznavali za potrebe pojedinih jedinica?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, nikom ništa. I jednostavno sam vam naglasio, da smo mi to privatnici napravili i sami organizirali, bez ičije pomoći, čak smo kupili i vola od Srbina, jer je avion jugovojske raketirao salaš od Bikija. To vam je negde na Mitnici. Tamo je starac izgorio, pa nije imao novaca, pa je došao kod mene, pa kaže: "Beli, nemam starog Bikija, starca da sahranim, a imam vola". I mi smo se skupili, ja vam mogu nabrojati te privatnike tu koji su mu dali novce da sahrani svog starca. A vola smo uzeli i hranili i civile i ove dečke gore, njih 70, 80, napamet pričam koliko ih je bilo. Ali odmah da vam nastavim, dobijali smo iz Đakova, nešto malo, dve, tri šunke, dve, tri slanine, dok se moglo proći, ali najveći problem je bio voda, jer su bunari sve već bili srušeni ako je u tom momentu, o tom pričamo, a gradske vode već dugo nije bilo, a nismo imali germe ili kvasac, kako hoćete, mi se razumijemo, je l' tako ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa smo pravili zemičku, a kruha nisam vidio dva i po mjeseca što ćemo možda kasnije doć' na to kako sam ga vidio. Eto tako, to vam je to otprilike.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pomenuli ste bunare. Da li su bunari bili srušeni u predelu Sajmišta? Da li o tom predelu govorite. Ne znam da li... ili ste imali uvid kakvo je stanje bilo s bunarima u celom Vukovaru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam imao uvid na Sajmištu kako je, ni u celom Vukovaru. Pričam vam o ulici Stjepana Radića, to vam je ta glavna ulica za Sotin, Beograd i tako dalje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li ste u vreme ovih borbenih dejstava na Sajmištu, znači na ovim položajima videli i pripadnike HOS-a, Hrvatskih odbrambenih snaga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, još onda mi nismo bili formirani navodno kad su Hosovci bili? I da li su oni bili prije nas, ali ja sve ukupno možda mogu tri čoveka spomenit' u uniformi. Što sam ih ja vidio.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li to znači da su ostali bili u civilu koji su učestvovali u odbrani?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ovi moji jesu. A ja sam, najdalje što sam išao, Slavija, da vam bude lakše, Slavija, bolnica. Cirka svojih 400 metara, 'ajde. Tri autobusne stanice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Spomenuli ste da ste išli u bolnicu, pretpostavljam da ste tamo susreli svog prijatelja doktora Ivankovića. To ste nam rekli ovde da ste bili prijatelji.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa jesam. Evo, na primer doktorici Kolak odneo sam četkicu za zube. Nije se mogla više vratiti kući, pa mi je rekla: "Pa Beli, nađi neku, makar bila i polovna", a inače znate da je zubarica, normalno da je ženi smetalo i normalno da sam neki puta... Doktor Ivanković se nije mogo vratiti kući, pa nije imao hlače, pa sam mu doneo hlače, cipele i doneo sam mu jaknu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Recite mi da li ste u tim razgovorima čuli nekad doktora Ivankovića da se žali na to da je u nemilosti Kriznog štaba bolnice i da mu nije baš prijatno što je tamo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tek sam doznao to nakon, pa mogu vam reći nakon pet godina, prvi put kad sam ga vidio nakon oslobođenja, mislim ustvari spajanja Vukovara, je l' da sada, u sustav Hrvatske.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pričali ste nam o probou u koji ste krenuli 17. jedanaestog 1991. godine. Da li nam možete reći gde je doneta odluka da se krene u probou, gde ste bili kada je doneta ta odluka?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bili smo u prostorijama sada mjesne zajednice koja je već bila napola srušena. To je ta mađarska škola dole u Radićevoj ulici, tamo je Osa doneo odluku, "idemo probou". Pa idemo, hajde šta. Toliko je onda granata padalo, ja vam ne mogu to... i krenili smo u probou.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Recite mi otprilike koliko je ljudi krenulo u probou? Da li možete da se setite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa mogu, kako ne, pa ja to vidim sad pred sobom, ne mogu tačno napamet. Ja sam vam bio na čelu kolone, jer sam ja odrastao baš tu, u kvartu bolnice. Pored policije, pored općine, pored bolnice. Tu vam je jedno groblje koje već dugo, dugo nema ovaj, da se sahranjiva. A ako mogu vam ja rastumačiti, rep je bio, ako imalo poznate Vukovar, oni su bili, rep je bio kod Lole Ribara, u ulici Lole Ribara, takozvano "Autobačka", onda smo produžili prama policiji, ali govorim o redu. Znači taj red ja bio. Pa smo skrenili lijevo, gdi je bio kao tobož zatvor, zatvor, pa smo prešli ulicu Božidara Adžije, krenili smo desno prama ulazu u groblje, pa smo kroz groblje prošli, prošli smo kroz stadion nogometnog kluba "Sloge", kroz zid preko terena, izašli smo na ulicu... Hoću da se setim sada, ta se ulica zvala... A sad nije to važno, ulica glavna za Adicu. Do pruge, kad smo izašli do pruge, bio je na sredini ceste, Borisa Kidriča je ulica, na sred ceste je bio vagon. Ali nas je toliko bilo da se čuo topot, a 200 metara lijevo gore je željeznički most. Kad su nas čuli... uzmite da li je bila JNA, da li je

bila ova, nemojte me krivo shvatiti, ja to ne znam... Ma ono si toliko nas tukli minobacačima, osjetili su topot jer ne možete vi cirka, ja tvrdio sam, oko 350 ljudi ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. Imam samo dva pitanja u vezi sa ovim što trenutno pričate. Jedno je, rekli ste je li bila JNA ili je bila ova, na šta ste mislili to "ova"? Da li ste mislili na Teritorijalnu odbranu Vukovara? Na lokalne snage?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, tako je, tako je, tako je. Ali nisam odma na to pomislio. Pa nije lokalna imala i avione i tenkove i minobacače gospodine Vasiću. Je l' se slažete, je l'da?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Slažem se nego govorimo o ovom događaju o kome sad pričate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa da, o tome, da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Tu koliko vidim nije bilo aviona i tenkova. Recite mi, ova kolona o kojoj vi pričete, koliko je ona mogla biti dugačka, otprilike? Ako možete da procenite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa, jedno 200 metara... tako ... Vijugavo. Ja sam bio na čelu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko sam vas ja razumeo, čim je doneta odluka da se krene u proboj, kolona je odmah krenula, da li sam dobro razumeo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, krenula je do općine. Do Teritorijalne... hajde da kažemo kancelarije, tamo je bila nekada... Vojni odsek, hajde da vam bude lakše, je l' da?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, hvala vam. A da li je u to vreme bio Krizni štab odbrane Vukovara?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Je, bio je tamo nekada, ali taj momenat kad smo mi došli nikoga nismo zatekli, razne prostorije, ja vam i to moram kazati, ja i Bili, bio je teleprinter. Kaže on meni: "Beli, je l' ti znaš raditi na tom? Ma gdi, rekoh, ja sam truba za te stvari, Bog te mazao", i on počeo.. Izvinjavam se, odjedared, ovaj, nema izlaza, nikog nismo zatekli. Hoću reći Branka Borkovića, hajde. Onda smo prešli u općinu, mrak, nema struje, dogovarali su, ovo, ono i na kraju, mogu vam reći tamo negde oko 22.30 da je krenila jedna grupa, pa krenila je ova grupa sada što sam ih ja, je l', i kad smo došli, kazao sam vam do pruge, do čoška stadona "Sloge" i do šume, to je užas bilo kako su nas... Ispred mene, kad smo išli preko Vuke, dvojica su odletela u zrak, pomislili su da sam to ja tako da je u koloni koja je prešla Vuku, Beli, je poginuo, Beli je poginuo i već bio mrtav u Zagrebu. Međutim, ja sam se vratio preko kod Terka u garažu, ja, Njofra Janković, Mandić Marko, njegova supruga i taj doktor Aleksijević... Nikad ne mogu, ali mislim da je on ortoped, ortoped je, i njegova supruga. I Njofru Jankovića sam spomenio i mi smo se vratio nazad u bolnicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Možete li nam samo pojasniti ovo. Rekli ste da ste tamo zatekli Bilog. Da li se to radi o Marinu Vidiću Bilom?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi kada ste se vraćali, rekli ste kojim putem, jeste došli direktno u bolnicu, nigde tada niste svračali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A zašto ste išli prema bolnici da li nam možete reći?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Zato što je cijeli grad išao prema bolnici. U bolnici vam je bilo na jednom metru kvadratnom tri čovika, a u krevetu četiri.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je zapravo to bila odluka Kriznog štaba da se ljudi koji ne žele ići u proboj povuku prema bolnici, to jest da dođu u bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nema gospodine Vasići Kriznog štaba, to smo mi, jedino što je Osa naredio, ako je ko ranjen, nećemo se vraćat' po njega. Evo, to je sve. Amaterski.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A u ovoj koloni koju ste vi vodili, to su bili pripadnici vaše čete ili vašeg bataljona?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Neki su bili naše čete, a ko zna odakle su ti ljudi sve bili. To je noć bila, mi nismo imali toliko ljudi na položajima. Ni ovde gore, na mikro rejon Slavija, što sam ja njih snabdjevao. Ko zna odakle su gospodine Vasiću, pa nismo ni znali da je toliko još ljudi ostalo u Vukovaru kad je to sve sjatilo se u bolnicu, pa to je svetina bila ogromna.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi gde ste prvi put čuli da je gospođa Vesna Bosanac rekla da oni koji su došli u uniformama u bolnicu treba da skinu uniforme i da bace oružje i da se presvuku u civilna odela?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja nisam imao uniformu, imao sam svoje civilno odjelo, napominjem vam, nisam dugme imao na sebi. Za mene to nije ništa predstavljalo ako je ona to nekom naredila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste videli druge da skidaju uniforme, da oblače civilnu odeću, da ostavljaju oružje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidio sam samo da cipele skidaju žute, neki.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To ste videli ovog 17. kada ste stigli u bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, to sam vidio 19. popodne, 18. u stvari, 18... 17. i 18... 18.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste tada videli i dosta branitelja Vukovara koji su došli u bolnicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine Vasiću, ali sam video dosta ranjenih, jako, jako puno ranjenih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste istražnom sudiji Suda u Vinkovcima rekli da ste pored ranjenih i medicinskog osoblja u bolnici videli 2.000 civila i među njima i mnogo branitelja grada Vukovara?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ako ste vi to pročitali ja vama verujem da sam ja to rekao i istina je, maloprije sam vam rekao, jako puno je civila, ma je ni ne znam odakle su svi ti došli. A znate da je sigurno u tim mladićima bilo i puno branitelja Vukovara. To ja ne poričem. Ali ja nisam bio s njima. Ja sam otprilike moje neke znao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste videli neke od ljudi koji su došli u bolnicu tog dana ili tih dana, a učestvovali su u odbrani Vukovara, bilo kao pripadnici vojnih snaga ili pripadnici MUP-a, da su na sebe stavljali zavoje i gips iako nisu bili ranjeni. Da li vam je to poznato?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Vasiću ni poznato, jer jedno pet dana prije pada Vukovara nije bilo šanse da vi prođete više autom, jer su sve ceste bile zakrčite tako da mi nije poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Niste videli ni jednog od boraca iz vaše čete da nije bio ranjen, a da je na sebi imao zavoj ili gips u bolnici.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li vam je poznato da su neki od ovih branilaca Vukovara oblačili na sebe bele mantile da bi se maskirali i zavarali trag da bi izgledali kao pomoćno medicinsko osoblje?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Na žalost jesam, primjetio sam Damjana Samardžića, imao je bjeli mantil. Ali on je jedni vrijeme bio i ekonom tamo. Jedno sigurno mjesec i po dana je bio poslužitelj u bolnici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je on bio jedan od komandanata jedinice Zenge u Vukovaru, da li to znate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja ću vam pomoći. Njegov naziv je bio Veliki bojler. Pretpostavimo da jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li znate da je ovakav mantil imao i gospodin Kolesar? Da li ste ga videli u tom mantilu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mogu vam reći da nije točno. Kolesar je samnom Vukovarčanin i možda vam nekaj to i čudi, šta ja znam neka imena, pa lako je meni njih naći kad ja njih svaki dan sretnem. Kolesar nije imao mantil. Kolesar je inače po nacionalnosti Rusin, a Ličina je Srbin, a Hetak Sajdžija, po prezimenu mislim da je bio Mađar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer, ja vas i pitam zato što poznajete ljude u Vukovaru. Recite mi da li ste u bolnici videli gospodina koji se zove Šegec Božidar? Ako ga znate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ja, ako je to taj Šegec... Imam ja treća kuća od mene, tri Šegeca, otac i dva sina. A ima još jedan Šegec koji je uzimao da je u ono vreme bio 25 godina mlađi od mene. Ali sad kad ste mi ga spomenuli sad sam se setio lika.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Mene interesuje da li vam je poznato da je on bio pripadnik Zbora narodne garde?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li vam je poznata osoba pod nazivom Mlinarić Milan?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo Mlinarić Perica iz Borova, ovog ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A Radošević Želimir?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A Friščić Dragutin?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije mi poznato.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Lesić Tomislav?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A Novak Zdenko?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Časni Sude, ja bih predložio da za trenutak predemo na privatnu sednicu, samo zbog par pitanja.

SUDIJA PARKER: Molim vas privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na javnoj sednici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam da ste došli u bolnicu. Recite mi, vi niste bili ni bolesni ni ranjeni, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako ste osatli u bolnici kada niste bili ni bolesni ni ranjeni? Da li nam možete objasniti?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa gospodine Vasiću, nigde dalje nisam mogao otići. Mrak, strah, kišovito, razrušeno, a ipak su tu neki ljudi, rekao sam cirka 2.000, to je moja procjena bila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se slažete samnom da vam je doktor Ivanković omogućio da ostanete u bolnici sve do 20. ujutru?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste, sreo me je, 19. me je sreo, pa negde oko 1.00, pa kaže: "Otkud ti ovde?". Pa, rekoh: "Evo, ja sam tu još od 17. u noći". Kaže:

"Hodi ovamo", i tako smo ja i Perković sedili kod njega u jednoj prostoriji u bolnici, nije imala prozore ta, sećam se, ta prostorija. Još je bilo par sestara i koliko se sećam, ovaj doktor Aleksijević i njegova supruga. Nas desetak smo tamo sedeli.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam lepo. S obzirom da je Odbrana tako koncipirala ispitivanje, da smo podelili teme, ja ću sada preći na jednu drugu temu, a moje kolege će vas ispitivati o daljem sledu događaja. Ja ću početi od onog mesta kad ste vi rekli da ste stigli na Ovčaru. Pre toga, časni Sude, ja bih zamolio za instrukciju vašu. S obzirom da imamo poseban režim rada danas, kako da podelimo ove sesije?

SUDIJA PARKER: Mogli bismo već sada gospodine Vasiću, jer ćemo da završimo u 13.15, tako da ako sada napravimo pauzu, to bi bila odgovarajuća podela vremena. Vidim da ste došli do trenutka kada bi to bilo praktično dobro rešenje, zar ne? Svedok će sada da ima priliku da se malo odmori i nastavićemo sa radom u 12.15.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer, sada bih vas pitao o vašem delu iskaza koji se odnosi na Ovčaru. Rekli ste nam da ste 20. jedanaestog 1991. godine u 13.30 časova stigli autobusima na Ovčaru, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li su autobusi s kojima ste došli, došli u koloni, jedan za drugim?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Za zadnje nisam vidio, ali za prednje znam da smo išli u koloni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je vaš autobus bio četvrti u redu.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste koliko se sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Takođe ste nam rekli da ste čekali otprilike 10 minuta dok se nisu ispraznila prva tri autobusa isper vas, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Otprilike tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste na pitanje mog uvaženog kolege zbrajali otprilike koliko je to ljudi ušlo pre vas u hangar i došli ste do neke cifre između 140 i 160. Recite mi da li to znači da i ovih 140, 160 ljudi u hangar ušlo za tih 10 minuta?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja kad sam napustio autobus, ja sam išao na zadnji izlaz kod Mugoše na pregled. I dok su mene prebili i dok me je ovaj pretražio u tom vremenu, evo otprilike je to to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo, samo otprilike koliko je to vremena, hajde plus ovih 10 koliko ste čekali u autobusu, koliko je još vremena je trajao taj pretres i to dok ste protrčavali kroz taj špalir?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, sve što sam vidio iz autobusa, to je u tih 10 minuta, a posle više gotovo, išao kod Mugoše, raširio ruke dok je on sve džepove pregledao, dok je povadio, pa dok sam ošo ovih sedam, osam metara do špalira, pa dok su mene prebili, a ujedno su još tamo tukli neke, je l', i to vam je uzmimo, hajde, kazaćemo 15 minuta. Mislim da ne moram baš u minutu pogoditi, je l' se slažete?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako ne može se znati u minut. Otprilike sve to je trajalo od kad ste stigli na Ovčaru, dok niste ušli u hangar jedno 15 minuta. Jesam li dobro razumeo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Može tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Kada ste bili u autobusu i kada ste izašli iz autobusa, da li ste ispred hangara videli mnogo ljudi?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa bilo je tamo... Video sam ove mlade vojnike su otišli na ljevu stranu, vidio sam i Karlovića, Vili Karlovića, taj što je bio samnom u autobusu i tako, a bilo ih je, osim ovih što tuku, još je bilo njih desetak tamo lijevo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste desetak plus ovi što tuku. Rekli ste juče na pitanje mog kolege da je ovih što tuku bilo isto tako oko desetak?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je. I u hangaru ih je bilo otprilike tako.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko mogu da zaključim, na tri mesta po desetak ljudi, negde oko tridesetak ljudi, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro, uzmimo da je bilo gospodine Vasiću 25, jer pazite, to su strašne bile batine, to su... Bežiš unutra... Razumete me?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, kako da ne. Hteo sam samo nešto da razjasnim ako možemo. Vi ste na pitanje mog uvaženog kolege koristili termin rezervisti. Da li se možete složiti samnom da pod tim terminom niste podrazumevali vojnike na odsluženju vojnog roka?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nisam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Niste podrazumevali ni oficire JNA, redovne oficire?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa možda su i bili, ali ne možete vi to prepoznati. Stvarno ne možete. Ja iskreno vam pričam, bili su obučeni... Sad nemaš ti puno ni vremena da gledaš ti njih u oči. I najveći je problem, da smo ja i vi braća u uniformi, u prvi mah vas ne bih mogao, ni prepoznati jer ono promenite, znate kako, fizionomiju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To razumem, no mene interesuje pod terminom rezervisti, da li ste vi zapravo podrazumevali one pripadnike različitih paravojnih grupa o

kojima ste govorili i pripadnike lokalnog stanovništva koje je bilo u uniformama "SMB" boje, kao što je ranije imao svaki od nas koji je imao ratni raspored u Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Potpuno sam vas razumeo, vaše pitanje, jer u bivšoj vojsci znate, kad završite redovnu vojsku imate neki čin, danas sutra u rezervi da ste. Eto na primer, Mudrić Željko je na primer imao na "Modateksu" kad je došao po Dudaša, imao je čin kapetana. Eto jedini kod njega sam prepoznao. Inače na ove ne mogu, ne mogu vam ovaj, odgovoriti gdje su pripadali, ali su bili ipak malo različiti od ovih domaćih paravojnih. Znači ovako, tri vrste uniforme. Mladi, rezervisti i ovi paravojni.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste među tim koje nazivate rezervisti prepoznali jedan veći broj ljudi koji su bili sa područja Vukovara?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jedan čovik koji nas je vozio u Mitrovicu, samnom se rukovao, dolazio je kod mene u kemijsku čistionu i tapetariju, žena mu je radila gore, mi to kažemo kod geodeta. Razumete? Gdi je za plan grada, tamo, 'vamo ali ne znam njegovo ime i prezime. Đuro što nas je vozio u Mitrovicu bio je u civilu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste ikad čuli za postojanje odreda Teritorijalne odbrane Vukovar i Teritorijalne odbrane Petrova Gora? Tada ili posle kada ste se vratili u Hrvatsku.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Čuo sam za Petrovu Goru, a čuo sam i za Teritorijalnu odbranu gore kod općine. Ne mogu kazati da nisam čuo, čuo sam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da li su ovi pripadnici jedinica Srpske teritorijalne odbrane bili obučeni upravo onako kako su bili obučeni rezervisti kako vi to nam ovde pojašnjavate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jesu, kao da su imali starije malo uniforme.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Recite mi kada ste ulazili u hangar, da li je bilo postrojavanje po nekom redu ili je stao ko je gde hteo? Vi ste nam otprilike objasnili gde ste vi i kako stali.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije gospodine Vasiću, kako je ko utrčao unutra, a to vam je brzina, znate kako je to, munja. Koga je zahvatilo, zahvatilo, koga nije, teško njemu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Razumem. Moram da sačekam na prevod. Da li nam možete reći, kada ste ušli u hangar, da li ste videli gde su, nakon što su ušli, stali gospodin Čakalić i da li se sećate da li ste videli gospodina Gunčevića možda?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ja Gunčevića prije nisam poznavao. Ja sam tek u Mitrovici doznao da je on Stjepan Gunčević i da je samnom ošo' u Mitrovicu. Inače njega nisam ni prepoznao u hangaru, a Čakalića znam otprilike 40 godina. Ako sam ja odmah skrenio ljevo kad se utrči u hangar i ošo' prama kraju, pa kad su tukli oni odostrag i šutali one, taman kad je došao red na mene. Ja se ugurao malo prema sredini i tu je bio otprilike Čakalić, jedno tri metra od mene, desno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi... Ovde ste se izjašnjavali na pitanja mog uvaženog kolege oko prebijanja gospodin Samardžić Damjana, zvanog Veliko bojler i njegovog pastorka Gašpara. Gde ste se vi nalazili kad ste to gledali, da li nam možete samo to reći. Ovaj deo ste ispričali juče tako da smo to čuli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Još sam bio tog momenta u autobusu, on je ispred mene sedio u istom autobusu i izašao na prednja vrata. I Vidoš Goran je bio u tom autobusu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Interesuje me ovo zato što ću vas sada zamoliti da ako možete nam na jednoj fotografiji obeležite mesto gde ste videli da iz autobusa, gde ste gledali kako ove ljude biju i gde su oni ostali da leže. Ja bih zamolio časni Sude, fotografiju ERN broj 00531231, to je fotografija 22, stranica 22. Da li možete uvećati ovu fotografiju tako da u centru vidimo ovaj ulaz u hangar, možda još malo. E, da li je ovo dovoljno uvećano gospodine Berghofer?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Molim sudskog poslužitelja da gospodinu Berghoferu da olovku kako bi nam nacrtao mesto gde je iz autobusa video da tuku Damjana Samardžića i njegovog pastorka i gde su oni ostali da leže? Stavite jedan krstić gde su ih tukli i obeležite sa brojem 1.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li imate mesta da nam obeležite i gde su ostali da leže i da obeležite sa 2 i 3?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Na tom istom mestu otprilike. Evo tu, tako. Ovde desno, pa im je bio jarak veliki. Znae šta je jarak, je l'da?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako da ne.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Za vodu, je l'.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Stavite tu krstić gde je bio jarak i obeležite sa brojem 2.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Hvala vam puno. Da li nam možete, kad smo već kod ove fotografije, da obeležite gde ste stajali vi i ostala lica koja su u jednom trenutku izvedena iz hangara dok ste čekali da budete odvezeni nazad u Vukovar? I to obeležite sa brojem 3. Stavite jedan krstić i trojku.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: *(svedok označava)*

ADVOKAT VASIĆ: Hvala najbolje. Časni Sude, ja bih zamolio da ova fotografija bude uvrštena kao dokazni predmet.

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 231.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih možda predložio, pošto će nam verovatno i ubuduće trebati, da se jedan čista ova fotografija uvrsti kao dokazni predmet da bi nam postupak nadalje crtanja sa ostalim svedocima bio olakšan. Mislim da je to korisno.

SUDIJA PARKER: To može da se veoma brzo pokaže na ekranu gospodine Vasiću. Da li je to dovoljno u svrhu onoga za šta treba da je koristite?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako, ako možemo dobiti brzo ovu fotografiju, nema potrebe da uvodimo posebnu praznu. Hvala vam puno. Hvala, meni više ne treba ova fotografija. Gospodine Berghofer, rekli ste da ste videli gospodina Čakalića kada je ušao u hangar, da niste videli kada je tučen napolju, ali da ste videli kad su ga tukli u hangaru. Da li nam možete reći, da li se sećate kako je izgledao nakon tih batina koje je dobio? Kad ste ga vi videli u hangaru? Ili kada ste imali prilike da ga vidite ispred hangara posle kad ste stajali?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa mislim da je bio plav s desne strane i da je dobio preko leđa, koliko se on meni tužio. Ali ništa onako da bi sada posebno se mogao sjetiti. Stvarno ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, recite mi da li znate da li on inače nosi naočare?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Znam da nosi. Ali ne znam da nosi ovako kad hoda.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je tom prilikom kada ste ga videli tamo u hangaru imao naočare?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Na pitanje mog uvaženog kolege ovde ste nam govorili o mladom Baumgartneru i Kemi koji ga je tukao, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ćete se složiti samnom da ste prilikom vašeg svedočenja pred ovim Tribunalom u jednom drugom predmetu, *Predmetu Dokmanović* rekli da niste sigurni da se radi o mladom Baumgartneru? Da niste bili sigurni ni tada, a da niste sigurni ni u trenutku tog svedočenja. Da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tačno je gospodine Vasiću, i dan danas ne mogu 100 posto potvrditi baš da je on.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Spomenuli ste da ste u hangaru u jednom trenutku videli i Slavka Dokmanovića. Da li nam možete reći otprilike u koliko je časova to bilo, ako možete da se setite normalno?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja gospodine Vasiću zadnji puta kad sam bio ovdje, jednostavno morate mi vjerovati, stao mi je mozak, nisam tačno mogao pogoditi vrijeme, da li je bilo 1.00 ili 13.00 ili 13.30, i ako ćete mi verovati, a molim vas da mi verujete, došlo je, stvarno sam pogledao na sat, bilo je 13.30. Sunce je bilo na visini, jako

ljep dan i otprilike, 'ajde dok su nas sve istovarili, Dokmanović je bio od 14.00 do 14.30, 'ajde otprilike tako, eto, ako baš hoćete u minutu, ja koliko se ovako sjećam normalno da nisam gledao, pričam napamet.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Potpuno razumem i ne tražim u minutu, jer je u minutu nemoguće pod takvim okolnostima znati. Interesovalo me je okvirno, otprilike. Da li ste sigurni da je taj čovek koga ste videli u ovom vremenu između 14.00 i 14.30 bio Slavko Dokmanović?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 200 posto gospodine Vasiću. Predsednik općine, obučen u ono nešto slično avijatičarskoj uniformi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pitam vas zato što ima nekih podataka da je gospodin Slavko Dokmanović bio na sednici Vlade u vreme kad vi kažete da je bio na Ovčari. Zato vas pitam da li ste sigurni?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Siguran sam gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da nakon što je Slavko Dokmanović izašao više ga niste videli, da ste videli jednog rezervistu kako ulazi u hangar sa zviždajkom, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je taj rezervista, da li je bio iz kraja, iz Vukovara, iz te regije? Da li ste ga poznavali možda?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Niti ga se mogu sjetiti, niti sam ga poznao, niti sam ga upoznao.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali je imao onu staru uniformu o kojoj ste nam govorili, rezerviste, o kojoj ste govorili kada ste govorili o Teritorijalnoj odbrani Vukovara?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je, tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon ulaska ovog rezerviste sa zviždajkom, vi ste izvedeni iz hangara, je l' tako? I to je bilo pre nego što je tuča u hangaru počela. Da li sam u pravu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Niste u pravu gospodine Vasiću. To se tuklo i tuklo i sviralo u fićukaljku i jedna grupa izlazi, druga ulazi, to je trajalo otprilike sat i po, to batinanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, hvala vam. Vi ste ovo batinanje čuli, jauke i udarce, ali niste videli, to kažem. Vi ste izašli iz hangara pre nego što je ono počelo, ali ste čuli zvuke pištaljke i udarce?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nije točno gospodine Vasiću, ja sam to vidio. To je neko vam pogrešno preneo. To je tučeno pred mojim očima, a tukli su i kad sam izaša. Onda sam čuo jauke, a prije toga sam i gledao i slušao jauke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Gospodine Berghofer, da li ste drugačije izjavili gospodinu Ivanu Dodaju iz... radniku MUP-a Hrvatske kada ste s njim razgovarali 1. šestog 1992. godine? Da li se sećate toga da ste njemu izjavili da ste od strane gospodina Ivankovića izvedeni iz hangara pre nego što je počela tučnjava?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, nikada ovaj Bekhofer to ne može zaboraviti i nikad se tu ne mogu zabuniti. Budite uvereni, budite uvereni da nikada Berghofer nije zabunio. Tukli su nas, pa je l' sam vam rekao prije u izjavi onoj. Ulazi čovek sa fičukaljkom, zviždi i viče: "Dosta je", i jedna grupa izlazi. Ja kažem u sebi, "hvala Bogu", al' ulazi druga grupa. Isti režim, isto sve. A i kad sam izašao van, čuo sam batinanje i jaukanje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To ste objasnili, ali bih vas molio da uzmete sada ispred vas je jedan dokument koji naslov "Službena zabilješka". Da li to možete naći. On je od 1. šestog 1992. godine.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vidite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Vidim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je na stranici koja nosi na BHS ERN broj 03571460, to je zapravo strana 3, a za mog uvaženog kolegu, to je strana koja nosi na engleskoj verziji broj 00578275, druga stranica. Da li biste bili ljubazni gospodine Berghofer da ovaj pasus koji počinje: "Istog dana", vidite?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Jeste vi na trećoj stranici ili na drugoj?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja sam na trećoj. Znači negde otprilike na polovini stranice, pasus počinje: "Istog dana". Jeste našli? Ispod ove priče o Francuzu ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa to vam je ovo, je l' tako? "Službena zabilješka ... "

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Jeste, jeste, jeste, vidim. Znači to je prva strana gde piše "Službena zabeleška", pa još jedna, pa sledeća.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro, znači bilo bi na trećoj strani?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Na trećoj, tako je.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Negde na sredini stranice pasus počinje: "Istog dana ... "

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pročitajte taj pasus i ovu rečenicu ispod tog pasusa. Molim vas polako i naglas.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "Istoga dana, oko 17.30, u staju ponovno ulazi rezervist koji pištaljkom daje znak za početak najbrutalnijeg fizičkog maltretiranja i zlosatvljanja."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: I sledeću rečenicu, molim vas.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: "Prije početka maltretiranja došao je Ivanković Goran i mene izdvojio."

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate da ste ovo izjavili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, ali ne u 17.30. U 15.30. To ne samo da ja kažem. Ako još imate svedoka sa Ovčare, ja sam vama rekao kad smo odlazili sa Ovčare da je već prvi mrak onako padao i u susret nam dolazio auto sa upaljenim svetlima. Je li se slažete da može biti nekad u prevodu ili greški u tome?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako da može do greške. Dakle, ovde je sporno vreme, sadržina nije ako sam vas razumeo. Vi tvrdite da je ovo u 15.30?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: 15.30, 15.30.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC MOORE: Pre nego što nastavimo imam dokument... Ne želim cenjenog kolegu da optužujem za pogrešno citiranje, ali koliko ja vidim, na ovoj otkucanoj kopiji nema potpisa gospodina Berghofera kojim bi se ukazivalo na to da je to njegova izjava. Radi se o izveštaju, o belešci, da li je to tačno ili ne. Jer pre nego što moj kolega pokuša da natera svedoka u ćošak, mislim da je pravično da ga pita da li je video sadržaj ove izjave i da li se on sa tim slaže u onoj meri u kojoj može toga da seti.

ADVOKAT VASIĆ: Ja sam upravo zbog toga na početku mog ispitivanja obavio sa svedokom razgovor u vezi svih dokumenata koje je on potpisao, koji su na osnovu njegove izjave drugi potpisali i to je sve bilo pred njim. Ja nemam nameru što bi rekao moj uvaženi kolega da svedok dovedem u kut i u zabludu. Znači, ja sam njemu predočio sve ove njegove izjave, pre... Na samom početku mog unakrsnog ispitivanja.

TUŽILAC MOORE: Jednostavno, sve šta želim da kažem je ako je ovo doista izjava gospodina Berghofera, onda bih molio da mi kolega ukaže na to gde je potpis, jer imam i kopiju i original i ne nalazim nigde neki potpis. Znam da kolega ima pravo na unakrsno ispitivanje, ali na pravilnim osnovama.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, zar nije ustvari ono šta je svedok već rekao da bi ovo mogla da bude kompilacija koju je sastavio neko drugi, a ne konkretna izjava ovog svedoka?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja nisam ni predložio ovaj dokument svedoku kao njegovu izjavu, ja sam ovo njemu predočio kao slubenu belešku organa MUP-a s kojim je on razgovarao i koja je zabeležena na osnovu njegovog razgovora. I svedok nije tu u zabludi, bar mi se čini da nije.

SUDIJA PARKER: Mislim da ne bi trebalo da se oslanjate na to čega se svedok sećao po vašim pitanjima pre pauze. Dakle, situacija mora da bude jasna, da ovo nije izjava koju je potpisao svedok, a na osnovu toga možete da nastavite sa ispitivanjem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Gospodine Berghofer, evo moraćemo da se pozabavimo dodatno ovom izjavom malo. Da li je ova izjava o kojoj sam vas pitao, dakle ova službena beleška ono šta je radnik MUP-a, Ivan Dodaj zapisao nakon onoga što ste mu vi ispričali događaj u okviru službene radnje koju sa vama preduzeo?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Neka se on zove i Ivan Dodaj, ali ja vam tvrdim, vi znate da je već 20. jedanaestog u 16.00 već mrak, a ja sam vam naglasio, u svim mojim izjavama... Pustite sad tog Dodaja. Ja nemam pojma stvarno ko je taj čovek, ali nikada nisam tu grešku napravio, jer bi to bilo u mrkloj noći da smo mi izašli sa Ovčare. Mi smo izašli po danu, ali je već počeo mali onaj mračak i u susret nam dolazi isto vozilo koje već ima upaljeno svetlo. A svaki puta sam naglasio da smo proveli otprilike dva sata na Ovčari.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer, ja vas samo pitam da li ste sa ovim licem obavili razgovor i da li u ovom tekstu koji vi niste potpisali prepoznajete ono šta ste vi njemu pričali. Moguće je da je on pogrešio vreme, ne kažem da nije nego me interesuje da li se sećate takvog događaja da ste ovom službenom licu dali izjavu u vreme kada to piše u njegovoj službenoj belešci, to me interesuje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, ni ovaj nastavak nije točan. Pa ne može neki Dodaj 14 godina moje pamćenje kako su nas tukli da mene sada izvedu van i došao Ivanković. Ni u kom slučaju se to ne podudara. Prvo teške batine, prvo masakr, pa onda dolazi Ivanković Goran, napominjem, nije bilo Bulidže, nije bilo ni predsednika općine Dokmanovića.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine. Dakle, mene sada samo jedna stvar interesuje. Da li ste vi ovaj razgovor sa ovim radnikom MUP-a obavili i da li je on pogrešno, kažete pogrešno uneo oni šta ste vi njemu pričali u tu izjavu. Interesuje me da li ste vi taj razgovor obavili pošto ovu službenu belešku normalno niste potpisali? Šta nije ni po zakonu da potpišete.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, to je 1. šestog 1992. godine. Dolazili su neki dečki u hotel "Plitvice", ali verujte mi stvarno se i ne sećam. Ali verujte mi i ovu drugu stvar, ma ne može se to pogrešiti. Te strahote ostavlja čoveku posledice u njemu, to se sjeća.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Neću više nastaviti sa pitanjima u vezi ovog dokumenta. Recite mi, kada ste otprilike izvedu izvan hangara, koliko je to otprilike sati bilo, otprilike normalno.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa negdje oko 15.30, jedno 20 minuta, 25 smo čekali vani. Još su neku dečki trebali koliko se ja sećam, kroz maglu, trebao je od moje bivše žene bratić ići s nama, ali nije hteo zbog sina. Vidite, Međeši, i otac i sin od moje bivše žene bratić, a ja ga nisam stavio na spisak žrtve Ovčare. Jednostavno evo, nisam se mogao setiti sve.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A recite mi kada ste izvedni iz hangara, da li je na ovom mestu već bilo ljudi, odnosno da li ste vi poslaednji izvedeni ili je neko izveden posle vas?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mislite posle ove grupe nas pet, šest ili ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, mislim u okviru ove grupe od vas pet, šest ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne, ne mogu se... Nisam ja nikog vidio. Mi koji smo izašli van, to ja stalno i spominjem i vratim 15 godina to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Niste me razumeli bojim se.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Recite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste mi da je grupa od vas pet, šest stajala na mestu gde ste vi pokazali. Mene interesuje da li ste vi, vas pet, šest izašli istovremeno ili ste izlazili jedan po jedan.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Istovremeno.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sad mi je jasno, hvala vam. Ako bih vam rekao da je jedan svedok koga smo čuli u vezi ovih prebijanja uz zviždaljku rezerviste rekao da grupa u kojoj je on stajao van u kojoj ste bili vi nije videla ova prebijanja nego je čula i videla da ulaze i izlaze vojnici... Ovi, da izlaze ljudi koji su vršili prebijanja, da li vi ostajete pri svome stavu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, kad su me dobro prebili, meni su suze išle na oči, koljena su mi se tresla, krv mi je išla s desne strane tako da sam u jednom momentu malo i sagnio da mi krv padne dole, da mi ne ide na taj sako, jer sam mislio trebaće mi i sutra, jeste vraga, ono skoro da mi nije trebalo, i ne vidim koji vam je to svedok mogao reći, a možda je čovik bio kratkovid ili gluhonjem, pa nije to mogao viditi. Ne ulazim u to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ja, da bi bilo jasnije Pretresnom veću i mom uvaženom kolegi, to je strana transkripta 3.278 i 3.347. Hvala vam. A ako vam kažem da je takođe svedok koga smo ovde čuli rekao da ste, da je ova grupa za Vukovar nazad krenula po mraku i to oko 18.00, da li vi i dalje mislite da ste krenuli ranije?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: U 18.00 je potpuni mrak, a ja naglašavam, i sad tvrdim, već je onaj prvi mračak... E sad, gospodine Vasiću, hajde onako sa ljudske strane, da li je bilo 16.20 ili je bilo 16.15 i dok smo došli do "Veleprometa", bio je mrak.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Časni Sude, i za mog uvaženog kolegu, to su stranice 3.316 i 3.317 transkripta. Hvala vam gospodine Berghofer. Imam sada jedno pitanje. Dok ste bili ispred hangara, u hangaru, vi tamo niste videli ni jednog oficira JNA, zar ne? To ste nam već izjavili.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne znam da li sam vam izjavio, ali njih nisam vidio, ali sam mlade vojnike vidio. A ne možete gospodine Vasiću viditi, jer je trk bio unutra.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Takođe za vreme ovog vašeg boravka na Ovčari, vi tamo niste videli nikakav traktor u hangaru ili u blizini hangara, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne znam, baš ne znam onako, vi to brzo, je l' tako i tako. Pa bilo je nekih tamo strojerčiča s desne strane. Znam da je sijalica jako slabo svjetlila, imali smo čak i struju, već onako znate, dosta je bilo mračno u tom hangaru.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da li ste... Kada ste svedočili pre Sudom u Beogradu, da li ste pitani da li ste videli neki traktor i da ste rekli da niste, da li se sećate toga?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, je l' mogu da vam nešta kažem o vašim transkriptama iz Beograda?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Rekao sam da smo mi u Vukovaru kupili od Srbina vola, a ono ispade avion. Pročitajte stranicu 6. Možda je bilo, ja ne tvrdim, kao da je neki bager bio ili ne znam, ali tvrdim da ne znam, ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, to je odgovor. Ja ne želim da dobijem nešto od vas čega se vi ne sećate, taman posla. Hvala vam. Recite mi dok ste stajali ispred hangara sa tim ljudima o kojima ste nam pričali, znači rekli ste 20, 25 minuta, da li ste videli da li je bilo ko izveden iz hangara? Od zatvorenika.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Kako ste rekli, 20, 25 minuta... Oni mislim kad smo izašli van, je l' tako?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ponoviću pitanje.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Hajdete.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kada ste izašli van ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dok ste stajali ispred hangara ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Dobro

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste videli da je bilo ko od zatvorenika izveden iz hangara?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Samo sam vidio nas i Međašija, ali se Međaši vratilo, nije hteo da ide s nama, jer je sin ostao unutra. Koliko mene pamćenje služi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li ste videli, dok ste stajali napolju da je pred hangar došao bilo kakav autobus?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne sećam se gospodine Vasiću. Mislim da nije i tvrdim 80 posto da nije, ali uglavnom ne sećam se.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Možete li reći koliko je trajao ovaj vaš put od Ovčare do "Veleprometa" na kraju do "Modateksa"? Ako možete da procenite.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa može, ovako, to bi bilo svojih 15 minuta, ovako je možda trajalo 25 minuta, 'hajte tako. Laganom vožnjom, jer smo bili pretrpani. Nismo mogli svi u kombi, pa smo sjedeli jedni na drugima, a Čakalić je bio napred u kabini.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li se sećate ko je vozio kombi? Ako sećate.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne sećam se gospodine Vasiću, ali znam da je bio Goran Ivanković tamo, a da li je on vozio, stvarno ne znam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Spomenuli ste nam ovde da ste vidli gospodina Pap Tomislava i rekli ste da je on bio ekonom u bolnici kod Vesne Bosanac. Šta biste rekli ako vam ja kažem da je gospođa Vesna Bosanac na spisku njega označila kao vojnika? Da li dozvoljavate takvu mogućnost?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Osobna stvar doktorice Vesne Bosanac koja je jača, pametnija i više zna.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. To je dokazni predmet 39. Ja bih se sada samo vratio na trenutak jednim pitanjem na hangar na Ovčari. Rekli ste, na pitanje mog uvaženog kolege da su ljudi koji su izlazili iz autobusa dobili batine. Mene interesuje da li ste videli, od onog trenutka kada ste ušli u hangar, da li su svi ostali dobili batine ili to samo pretpostavljate?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne mogu garantirat za sve, ali da su dobijali neki batina, pogotovu oni koji su bili na krajevima, jer su oni obilazili i uvek je neko na nekoga imao pik. Ako znaju gospoda suci šta je pik. Mržnju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, na neke su posebno, što vi kažete imali pik?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ali da li vi znate zbog čega? Da li zbog učešća u nekim zločinima ili zbog nekih ranijih odnosa međusobnih ili da li imate ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ne bih vam na to mogao, gospodine Vasiću odgovoriti. To su... I jedni su bili mlađi dečki i drugi su bili mlađi, mlađi ljudi, je l' da. Tako da je to generacija 30 godina, mlađa.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, završio bih sa Ovčarom i prešao bih sada na onaj deo kad ste odveženi u Sremsku Mitrovicu, moje kolege će se baviti drugim delovima. Recite mi kad ste došli u Sremsku Mitrovicu da li ste i tamo tučeni u špaliru kao što ste nam ovde rekli?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Gospodine Vasiću, pet dana sam ovde i uvek su me pitali sutradan, kako je gospodine Berghofer? Ja velim: "Vrlo gud, vrlo dobro", ali posle jučerašnje izjave noćas nisam sapvao, verovatno neću ni sada, jer to su tolike potresne sjećanja. Ali, ja još uvijek imam snage da vam kažem, niste znali gdje je veća strahota, na Ovčari ili u Mitrovici. Ali meni je toliko drago gospodine Vasiću da ste vi meni postavili pitanje za Mitrovicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospodine Berghofer.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Hoću nastaviti?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pitao sam vas za ovaj špalir, da li se ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Da, jako se dobro sećam. Znao gospodine Vasiću, ne može se to zaboraviti.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam ...

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bili u špaliru ljevo i desno. Prošli smo špalir. Batina... Pokojni, pokojni Želko Buljan, ispala mu mokasinka, pa se vratio, pa je opet dobio. Mene neki Duško vijao po krugu ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Gospodine Berghofer, imam neka specifičan pitanja u vezi ove materije o kojoj sad govorimo.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako možete, a je se trudim da završim danas moje unakrsno ispitivanje ako budem mogao, zaista se trudim. Imam zaista prilično pitanja. Rekli ste nam kako je bilo kad ste bili tamo. Recite mi da li ste davali izjavu tamo nekim organima bezbednosti, vojnim? Dok ste bili u Mitrovici.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja gospodine Vasiću, koliko mene mozak služi, nisam. Iako je pored mene ubijen Šoljić. Pored mene je ubijen Šoljić. Žao mi je što mi niste dali riječ još dve minute da ispričam. Hajde recite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Izvinite gospodine Berghofer, ali stvarno imam problem sa vremenom.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Izvolite, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Dakle, niste saslušani niti ste pisali bilo kakve izjave? Za sve vreme vašeg boravka tamo, je l' tako?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Ja sam samo potpisao peticiju koji su dečki dolazili predsedniku Tuđmanu da nas oslobode.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. A recite mi da li ste, dok ste bili u Sremskoj Mitrovici vidali ljude iz Teritorijalne odbrane Vukovara? Koje ste znali iz Vukovara, one koje ste vidali isto u Vukovaru. Da li su oni dolazili u Sremsku Mitrovicu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa jesu gospodine Vasiću. Eto na primer moj pekar, Gani Jahaj, prijatelj, pa Ljubo Pribodić, komšija moj, vagar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A šta su oni radili tamo kad su dolazili?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Mislite u Mitrovici šta su radili?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ništa, bili zarobljenici.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ne, ja vas pitam za pripadnike Srpske teritorijalne odbrane iz Vukovara, da li su oni dolazili u Sremsku Mitrovicu dok ste vi bili tamo zatvoreni, to vas pitam?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Aha, izvinite, nisam gospodine Vasiću shvatio, ovaj, pitanje. Pa gledajte, iza zavese je bio sakriven taj Turukalo po ocu, a po majci Ikač, sakrio se iza zavese, pa neki Joavnović Đoga, bubnjar, pa kad me je tadašnji oficir ispitivao, morao sam reći ime oca, Baltazar, još se nasmijao, pa je rekao: "Je l' iz crtanoga filma?". Reko: "Malo stariji", a kako mi je nadimak, Beli. A pošto sam ja bio čovek dobre duše, pa sam u bolnici djelio upaljače i jednima i drugima i trećima, mogu vam reći da sam taj dan dobro prošao. A bili su sakriveni iza zastora. I jedamput se pojavio mladi Rodić u uniformi kapetana rezerviste, naglašavam, moj komšija treća kuća, ali me nije primetio. I dolazio je, pomozite mi reći od Šoškoćanina ovaj, njegov kum, skladištar, pomozite mi. Što je zbrisao, 'ajde.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Goran Hadžić?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Bravo, hvala vam ljepo na pomoći. Goran Hadžić je došao jedamput i kaže, a toliko je smrdilo unutra da... nas je bilo 154 u jednoj prostoriji, nismo mogli ležečki ležati, samo kao ribe onako secimice, kaže: "Šta ne pustite to kući?". Evo to je sve koliko se ja sećam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno gospodine Berghofer. Još jedno pitanje, sada moram da se vratim. Rekli ste da vas je ispitivao neki oficir. Ja sam vas pitao da li ste davali neku izjavu. Koji vas je to oficir ispitivao?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ne znam sada, bilo ih je njih, bio sam na tri ispitivanja, ali kod ovoga jednog je bilo strahota. Ja sam grlat, glasan čovek, ali kad se on derao, to se sve treslo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li vam se neko od njih predstavio, po nadimku, imenu, prezimenu?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Nikada, nikada gospodine Vasiću. Nikada, nikada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Interesuje me da li ste nakon ovog razgovora sa tim oficirima potpisivali neku izjavu ili su oni sačinjavali službene beleške? Da li vam je to poznato?

SVEDOK BERGHOFER – ODGOVOR: Pa ovaj zadnji, ja se ne sećam da sam ja potpisao, ali znate šta me je pitao? Koliko je Srba ubijeno kod vas u podrumu? I ja sam kazao: "Molim vas ponovite pitanje". Kaže: "Koliko Srba ubijeno kod vas u podrumu?". Reko: "Gospodine, hvala ljepo i sreća moja, ni jedan", a on meni odgovara: "Nisam rekao vi, već ko je?". Gospodine Vasiću, meni on kaže: "Imamo i drugi način ispitivanja". Meni su se noge odsekle tog momenta, ali čovek nije metio prst na mene. Naspram onoga što sam prije dobio u Mitrovici.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam gospodine Berghofer. Časni Sude na žalost 13.15 je. Ja imam samo još jednu temu na koju ću pitati svedoka. Ja mislim da to neće trajati više od 10 do 15 minuta.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Ali, stigli smo do trenutka kada moramo danas da završimo sa radom. Nastavljamo sutra u 9.00 i nadam se da ćemo sutra da završimo sa svedočenjem gospodina Berghofera. Sada prekidamo sa radom.

Fond za humanitarno pravo

